

افول تمثال پادشاهی در ایران

انقلاب اسلامی در چشم‌انداز نشریات خارجی

گروه پژوهش بنیاد تاریخ پژوهی ایران معاصر

هر چه از زمان وقوع انقلاب اسلامی دور می‌شویم تبیین آن پیچیدگی‌های بیشتری پیدا می‌کند، زیرا در بررسی انقلاب، در نقطه‌ای باز ایستاده‌ایم که انقلاب به بخش قابل توجهی از نیات و مقاصد و اهدافش رسیده و نظام اجتماعی نوینی به بار آورده است. اما این سؤال همیشه مطرح است که سرشت نظام جدید چه تفاوت‌هایی با نظام گذشته دارد؟ همانندی و تفاوت نظام پیشین و نظام جدید در کجاست؟ در واژگونی گسترده نظام پیشین چه چیزی از دست رفت و چه چیزی به دست آمد؟ آیا آرمان‌های رهبران انقلاب اسلامی و مردم در دوران واژگونی نظام پیشین، تحقق پیدا کرده است؟

اینها سؤال‌هایی است که پاسخ به آنها نیاز به بازکاوی آرمان‌های انقلاب اسلامی دارد. اما بازکاوی آرمان‌هایی که در حدود دو دهه گذشته پیوسته بر زبان مردم جاری بود، در این زمان چگونه امکان‌پذیر است؟ این واقعیت را نمی‌توان بیهوده انکار کرد که در بازکاوی آرمان‌های گذشته احساسات امروزین ما بی‌تأثیر نیست. کدام ایرانی مسلمان است که بتواند درباره کشورش، آرمان‌های خود و جامعه‌اش و از همه مهم‌تر عصری که در آن زندگی می‌کند، با بی‌طرفی محض بیندیشد و بنویسد؟ از همین روی باید اعتراف

کرد که در هنگام بررسی جنبه‌های گوناگون نظام اجتماعی پیشین و آرمان‌های دوران انقلاب هرگز از تأثیر ایران امروز بر کنار نیستیم و نخواهیم بود.

اکنون در میان موافقان و مخالفان انقلاب اسلامی کسانی هستند که افکار، اندیشه‌ها، آرمان‌ها، بینش‌ها و گرایش‌های آنها نسبت به دوران انقلاب به کلی دگرگون گشته است. کسانی بودند که در گذشته سور انقلابی آنها به گونه‌ای بود که هیچ‌گاه کمترین تعلی را در تفسیر اسلامی آرمان‌های انقلاب بر نمی‌تابیدند، ولی امروز دیگر از آن سور و هیجان خبری نیست. از آن طرف هستند کسانی که شاید در آن دوران چشم‌انداز مثبتی نسبت به دگرگونی‌های ایران نداشتند ولی هنگامی که با دگرگونی‌های چشمگیر عمر نسبتاً کوتاه جمهوری اسلامی رو به رو شدند نسبت به آن با انصاف بیشتر و داوری‌های عقلایی‌تر برخورد می‌کنند.

یکی از راههای بازکاوی آرمان‌های انقلاب اسلامی بازخوانی نوشته‌های آن دوران است. نوشته‌های این دوران به هر دلیل از احساسات امروزین خالی است و با اصالت بیشتری به دگرگونی‌های انقلاب اسلامی نظر دارد؛ دگرگونی‌هایی که نمایانگر اراده مطلق جمعی مردم ایران در نفی رژیم کهن و پوسیده مشروطه سلطنتی، طرد نظریه‌های سیاسی و اجتماعی غرب و پایه‌ریزی نظام جدیدی مبتنی بر باورها و ارزش‌های نهادینه شده جامعه بود، نظامی که آرمان‌های خود را در اعتقادات اسلامی جستجو می‌کرد.

اگر ادعا کنیم که انقلاب اسلامی از جنبه نظری موجب تحقق حقیقت اجتماعی دین در ایران گردید، ممکن است عده‌ای ما را متهم کنند که در تبیین انقلاب به تاریخ‌نگاری ایدئولوژیک گرفتار شده‌ایم. این اتهام در ایران معمولاً از ناحیه کسانی وارد می‌شود که عموماً نگاه آنها به دگرگونی‌های اجتماعی تحت تأثیر قرائت‌های رسمی تفکر اروپایی و جوامع مسیحی است. مسیحیان در ظاهر سال‌هاست که دین را از ساحت زندگی اجتماعی خود خارج کرده‌اند و دین کارکرد اجتماعی خود را در غرب از دست داده است.

اگر چه این اعتقاد صرفاً در حوزه نظر می‌تواند به عنوان یکی از دیدگاه‌ها مورد تحلیل قرار گیرد اما نمی‌توانیم انتظار داشته باشیم متونی که زبان و ادبیات آنها زبان و ادبیات تفکر غربی است به این حقیقت اعتراف کنند که انقلاب اسلامی بار دیگر نگاه دینی به حوزه تحولات اجتماعی را در جهان زنده کرد.

با این همه، هیچ دلیل عقلی در دست نداریم که بپذیریم، نپرداختن چنین زبان و ادبیاتی در انقلاب اسلامی به منزله نفی اسلامی و دینی بودن انقلاب است. اگر چه ممکن است عده‌ای از چشم‌انداز همان زبان و ادبیات غربی تصور کنند که مسأله اساسی انقلاب عظیم مردم ایران در نفی نظام شاهنشاهی،

مسئله تجدد و ترقی بود. اما می‌توان گفت که در انقلاب اسلامی قبل از آنکه مسئله تجدد و ترقی به تعبیر غربی آن مطرح باشد آرایش شکلی و محتوایی آن مهم‌تر بود. مثلاً در درک مفهوم تجدد بخش اعظمی از متفکران که تحت نفوذ زبان و ادبیات غربی هستند، معتقد بودند که ما باید تقليید کنیم و اصول راهی جز تقليید برای ما وجود ندارد. به عبارت دیگر در باب مسئله دگرگونی سهل الوصول ترین راه را تقليید می‌دیدند. امام خمینی و پیروان انقلاب اسلامی به کلی چنین نظریاتی را مخدوش می‌دانستند. امام هم از جنبه فکری و فلسفی، هم از جنبه دینی و هم از جنبه تجربه تاریخی بر چنین نظریاتی اشکالات جدی وارد می‌کنند.

یا ممکن است عده‌ای معتقد باشند که در انقلاب اسلامی دینمداری اصل شد و ملیت در حاشیه قرار گرفت. اما از آن طرف به آنها پاسخ داده می‌شود آنچه در انقلاب اسلامی ایران در حاشیه قرار گرفت ناسیونالیسم بود. ناسیونالیسم ایدئولوژی نزادگرایانه‌ای بود که در رژیم پیشین مقابل هویت و ملیت ایرانی قرار گرفت. دین در رژیم پیشین در مقابل این پدیده قرار گرفت و در انقلاب اسلامی، ملیت به مفهوم ناسیونالیسم پهلوی نقی شد. همان طوری که در انقلاب اسلامی، اسلام در مقابل غرب‌گرایی قرار گرفت نه دانش غربی، غرب‌گرایی همیشه دانش غربی را در ایران در حاشیه قرار داد و در حقیقت انقلاب اسلامی آمد که این سیطره را به هم ریزد.

اوریانا فالاچی در مصاحبه‌ای از امام سؤال می‌کند که آیا انقلاب اسلامی و حکومت اسلامی موجب سلطه فاشیسم در ایران نمی‌شود؟

امام مقتصدرانه جواب می‌دهد:

فاشیسم در غرب نزد شما تحقق می‌باید نه در بین مردمی با فرهنگ اسلامی^۱ ... ما از علم و تکنولوژی شما نمی‌ترسیم. ما از ایده‌ها و رسوم شما می‌ترسیم، این به این معنی است که ما از نظر سیاسی و اجتماعی از شما می‌ترسیم، ما می‌خواهیم که مملکت مال خودمان باشد.^۲

چرا امام می‌گوید ما از نظر سیاسی و اجتماعی از غرب می‌ترسیم؟ چون فاشیسم، کمونیسم، لیبرالیسم، تولید جنگ‌افزارهای کشتار جمعی، سلاح‌های هسته‌ای، شیمیایی و میکروبی، فساد اخلاقی و اجتماعی،

۱. اوریانا فالاچی، گفتگوها، گردآوری و ترجمه غلامرضا امامی، انتشارات برگ، تهران، ۱۳۷۶، ص ۸.

۲. همان، ص ۲۲.

نابودی محیط زیست و خلاصه بسیاری از مصالبی که امروزه بشر با آن درگیر است زائیده نظام سیاسی و اجتماعی غرب است. نظامی با فرهنگ اسلامی هیچ‌گاه سراغ این چیزها نمی‌رود.

این مقدمه از آن جهت گفته شد که متوجه باشیم بازکاوی آرمان‌های انقلاب اسلامی در چشم‌انداز احساسات امروزین ایران و جهان، اگر چه می‌تواند روشی در میان روش‌های دیگر باشد اما بازکاوی اصلی نیست. بازکاوی اصیل را تا حدودی باید در آرمان‌های دوران نفی رژیم گذشته و تأسیس نظام جدید جستجو کرد.

یکی از شیوه‌های مطالعه حقانیت آرمان‌های اسلامی در حرکت بزرگ اجتماعی مردم ایران در سال‌های ۵۶ و ۵۷، رجوع به نوشه‌های این دوران است. از میان نوشه‌های این دوران انکاس انقلاب اسلامی در مطبوعات خارجی جلوه دیگری از ماهیت اسلامی جنبش این دوران است.

غیر ایرانیان در سراسر جهان توجه بیشتری به انقلاب اسلامی ایران از خود نشان دادند و این هم یکی از عجایب انقلابات بزرگ است. همان‌طور که انقلاب فرانسه نیز چنین بود. در این دوران، جهان احساس می‌کرد نظام نوینی در آستانه ساخته شدن است و به همان میزان نیز امیدهای جدیدی در زمینه دگرگونی و اصلاحات در حال ظهور بود. اگر چه هنوز هیچ کس با قاطعیت نمی‌توانست ادعا کند که این دگرگونی‌ها و اصلاحات به کجا منجر می‌شود اما در نوشه‌های مطبوعات خارجی در این دوران غالباً تصور می‌شود که جنس انقلاب اسلامی از جنس دگرگونی‌های غربی نیست.

آیا پدیده انقلاب اسلامی تا بدین اندازه که معاصرانش معتقدند خارق العاده است؟ سرشت واقعی این انقلاب چه بود؟ پیامدهای پایدار این انقلاب شگفت‌انگیز و هراس‌آور برای غرب چه بود؟ این انقلاب چه چیزی را به چالش کشید، چه نظامی را نابود کرد و چه چیزی آفرید؟

هنوز عده‌ای اعتقاد دارند که پاسخ به این سؤال‌ها زود است، چون ما هنوز در چشم‌انداز سور سودایی کسانی هستیم که شاهد این رویداد بودند. آنها می‌خواهند دوستداران انقلاب اسلامی را با دور کردن از احساسات بنیانگذاران انقلاب و هدف‌های آن در معرض چالش استحاله قرار دهند. چون به زودی با از بین رفتن نسل انقلابی کار بررسی انقلاب اسلامی دشوار خواهد شد. چرا؟ چون می‌گویند زمانی که انقلاب‌های بزرگ موفق شوند، علت‌های آنها دیگر ناپدید خواهند شد و همین ناپدیدی علت‌ها انقلابات را فهم‌ناپذیر خواهد ساخت.

برای اینکه در معرض چالش چنین استحاله‌ای نباشیم می‌خواهیم بخشی از آرمان‌های انقلاب اسلامی را نه از زبان نسل انقلابی ایران، بلکه از زبان غربی‌هایی مرور کنیم که همیشه نسبت به دگرگونی‌های خارج از قرائت‌های رسمی غرب، عصیت داشته‌اند.

مقاله‌هایی که در این بخش آورده شده انعکاس بسیار کوچکی از دریای عظیم نوشته‌هایی است که پیرامون انقلاب اسلامی بین سال‌های ۵۶ و ۵۷ در غرب نوشته شد. در گزینش این مقاله‌ها هیچ انگیزه خاصی را دنبال نمی‌کنیم. اینها مقاله‌هایی است که در آرشیو بنیاد تاریخ پژوهی ایران معاصر گردآوری شده و به نوعی با تاریخ‌نگاری انقلاب اسلامی نسبت دارد.

برای نسل جوان، که فضای شور انقلابی و آرمان‌های ملت ایران را در این دوران از نزدیک حس نکرده‌اند، مطالعه این نوشته‌ها خالی از لطف نیست. همان‌طوری که برای نسل اول انقلاب اسلامی که خالق آن حماسه بزرگ هستند نیز بازخوانی آرمان‌های انقلاب اسلامی در چشم‌انداز مطبوعات خارجی یادآور همدلی و هماهنگی آن دوران است.

در اغلب نوشته‌ها، هر نشریه‌ای بر اساس سیاست‌ها، سطح اطلاعات و علائق و سلایق خود، انقلاب اسلامی را منعکس کرده است. اما یک چیز در همه این نوشته‌ها مشهود است و آن حماسه بزرگی است که ملت ایران در سایه آرمان‌های اسلامی خلق کردند. اگر دنیا در مقام تحلیل انقلاب اسلامی در زمینه‌ها، علل و عوامل انقلاب اختلافات عمیقی داشته باشد در یک چیز اتفاق دارد و آن اسلامی بودن این انقلاب است.

در اینجا شایسته است از خانم سمیه صائمی که زحمت ترجمه بخشی از این مقالات را به عهده گرفتند تقدیر و تشکر شود.

۵۰۰ نفر به خانه خواهر شاه در بورلی هیلز یورش برداشت

نویسنده: جرج بیلچر

ترجمه: سمیه صائمی

اشناره این مقاله در بعد از ظهر روز چهارشنبه سوم ژانویه ۱۹۷۹ جزو سرمهقاله‌های روز لس آنجلس تایمز در امریکا بوده و نویسنده خشم دانشجویان ایرانی مقیم امریکا را نسبت به خاندان سلطنت پهلوی نشان می‌دهد. پلیس امریکا برای دفاع از پناهنه‌های سلطنت در بورلی هیلز و اعمال خشونت نسبت به تظاهرات‌کنندگان، ظاهرا تظاهرات آرام را تبدیل به یک تظاهرات خشونت‌آمیز می‌کند. این تظاهرات انعکاس بی‌سابقه‌ای در مطبوعات امریکایی داشته است به طوری که روزنامه‌های زیادی مقالات متعددی در مورد این حادثه نوشته‌اند. رؤوس مقالات چاپ شده درباره این حادثه در آرشیو بنیاد تاریخ پژوهی ایران معاصر به شرح زیر است:

۱. سوم ژانویه ۱۹۷۹ - گزارشی تحت عنوان «۵۰۰ نفر به خانه خواهر شاه در بورلی هیلز یورش می‌برند.»

۲. چهارم ژانویه ۱۹۷۹ - مقاله‌ای تحت عنوان «مقامات رسمی خواستار اخراج دانشجویان اغتشاش‌گر ایرانی شدند.»
۳. پنجم ژانویه ۱۹۷۹ - مقالاتی تحت عنوان «امریکا قول می‌دهد در مورد ایرانیان اغتشاش‌گر باشد عمل رفتار کند.»، «مادر شاه در پالم اسپرینگز»، «ایرانیان در امریکا : بازی با ارقام
۴. ششم ژانویه ۱۹۷۹ - مقاله‌ای تحت عنوان «جای امنی برای مادر شاه» و مقاله دیگری تحت عنوان «ایرانیان در امریکا : یک گروه در حال رشد»
۵. هشتم ژانویه ۱۹۷۹ - قسمت «نامه به تایمز» ۷ امریکایی در مورد تظاهرات دانشجویان اظهار نظر کردند.

تعریف

انبوه مردم خشمگین که قریب به ۵۰۰ دانشجوی ایرانی بودند بعد از ظهر سه‌شنبه به خانه مجلل شاهزاده شمس یورش برداشت. تعدادی شیشه را شکستند و در آخر در چند نقطه آتش برپا کردند. خانه قبل از اینکه از بین برود توسط مأموران پلیس که از باتوم و گاز اشک‌آور استفاده می‌کردند، محاصره

شد. نهایتاً ۳۵ نفر از معتبرین در محاورت دامنه مسکونی و انحصاری طی ۴۵ دقیقه نبرد مجروح شدند. به گفته پلیس بولی هیلز دو نفر با سوء ظن به یک پسر بچه دستگیر شدند، در حالی که اعضای نمایندگان رسمی دولت اذعان داشتند ۵ دستگیری دیگر نیز با سوء ظن به حمله با اسلحه مرگبار به یک افسر پلیس و به اتهام مداخله در کار پلیس صورت گرفته است. سه شب پلیس لس آنجلس تأکید کرد که مادر شاه، تاج الملک تحت محافظت بسیار شدید به مکانی نامعلوم

بیرون از خانه شاهزاده شمس رفته‌اند. در ضمن محل اقامت فعلی شاهزاده شمس، خواهر شاه نیز نامعلوم است. اما به نقل از یک منبع موثق در حال حاضر آنها به تنها یی در یک خانه شدیداً حفاظت شده به سر می‌برند. مادر ملکه که گفته می‌شد در سن ۹۰ سالگی است هفت‌گذشته به بورلی هیلز آمد تا به همراه شاهزاده شمس پناهنده شود. گزارشات حاکی از آن است که ۴ سال پیش زن جوان‌تر (شاهزاده شمس) این کاخ مدرن را به بهای ۵۵۰/۰۰۰ دلار ابتیاع کرده است.

به گفته شهود دو اتومبیل توسط دانشجویان واژگون و به آتش کشیده شد. به نظر می‌رسد یکی از اتومبیل‌های سوخته از وسایل نقلیه اعضای دولتی است که داخل محوطه کاخ بوده و دیگری در خیابان کال ویز بوده است.

شیشه‌های بیرونی دست کم ۶ ماشین گشت مأموران پلیس شکسته شده بود. به گفته بخش اطفای حریق بورلی هیلز علفزارها و بوته‌های اطراف عمارت آتش گرفتند و شعله‌های کنار به

سرعت خاموش شد. تا آنجا که مشخص است (از قرار معلوم) عمارت در اثر آتش آسیب ندیده است. اما گزارشگران حاضر در محل حادثه اذعان داشتند که چندین پنجره خانه با چوب و سنگ و کلوخی که توسط دانشجویان متهم پرتاب شده بود از بین رفته است.

اگر چه برخی از این گزارشگران بیان داشتند که صدای تیراندازی را طی نبرد و ستیز شنیده‌اند اما چند منبع پلیس هر گونه تیراندازی که منجر به آسیب شده باشد را رد کردند. به گفته جیم کلین، حداقل دو گلوله شلیک شده که وی از هویت شلیک‌کننده آن خبری نداد. از سوی دیگر شاهدان گفتند یک نماینده زن توسط دانشجویان از اتومبیل بیرون کشیده شد. اما چند لحظه بعد توسط دیگر طرفدارانش نجات یافت.

آخرین حربه شاه

روزنامه ایمپکت اینترنشنال ۲۳-۱۰ نوامبر ۱۹۷۸

ترجمہ: سمیہ صائمی

در این مقاله نویسنده ضمن انعکاس تظاهرات خودجوش مردم تهران در ماههای آذر و دی سال ۵۷ به این پرسش مهمن پرداخته است که در صورت سقوط ساختار سیاسی رژیم مشروطه سلطنتی در ایران چه رژیمی جایگزین خواهد شد؟ آنچه در این مقاله جلب توجه می‌کند این است که انگیزه جمهوری اسلامی توسط تظاهرات کنندگان کاملاً عیان است و این نشان می‌دهد برخلاف ادعای کسانی که معتقدند شعار جمهوری اسلامی بعد از پیروزی انقلاب وارد شعارها شد، این شعار از همان ابتدای تظاهرات مردم ایران در سرلوحه آرمان‌های جنبش قرار داشت. نویسنده تأکید می‌کند که در پاسخ به جایگزینی ساختار سیاسی ساختار پوسیده نظام شاهنشاهی، ایرانیان به وضوح اعلام کردند که خواهان جمهوری اسلامی هستند.

از نکات جالب توجه دیگر در این مقاله این است که نویسنده تردید دارد که آیا امکان دارد با توجه به سلطه قرائت‌های رسمی لیبرال – دموکراتی و کمونیسم در جهان، امریکا و شوروی به ملت ایران اجازه دهنده که ساختارهای سیاسی، اجتماعی و اقتصادی کشورشان را مطابق با آرمان‌هایشان (آرمان‌های مذهبی) تغییر دهد؟!

پیروزی انقلاب اسلامی و استقرار جمهوری اسلامی در ایران و طرد ایدئولوژی‌های غربی توسط ملت ایران نشان داد که تحلیل‌گران غربی تا چه میزان در توهم اقتدار دولت‌های غربی در تعیین سرنوشت ملت‌ها غوطه‌ور بوده و اراده عمومی ملت‌ها را نادیده می‌گیرند.

افق‌بر اسلامی در چشم‌انداز نشریات خارجی

امروز تهران شاهد تظاهرات خودجوش مردم بود. شاه در پاسخ به این

ترجمه

تظاهرات قوانین حکومت نظامی را به کار بست. در اینکه او بتواند حکومت سلطنتی خود را حفظ کند تردید وجود دارد - بودن یا نبودنش - پرسش این است که کدام ساختار سیاسی باید جایگزین قدرت مطلقه پهلوی شود. ایرانیان به وضوح اعلام کرده‌اند که خواهان جمهوری

اسلامی هستند. درخواست مردم ایران آن

قدر سرسختانه است که حتی سیاستمداران

جناح مخالف در داخل و خارج کشور و

بسیاری از آنها که آنان را ملی‌گرای چپگرا

می‌نامیدند جرأت پیشنهاد هیچ راه حلی را

بدون در نظر گرفتن فتوای رهبر مذهبی

ندازند. با این وجود به نظر نمی‌رسد ظهور

جمهوری اسلامی در ایران قریب الوقوع

باشد. حوادث اخیر، قدرت‌های غربی و

روسیه را وادار کرده است به ضرورت

وجود شاه از چشم‌انداز دیگری بنکرند.

آنان در مقابل اسلام به عنوان یک نظام اقتصادی و سیاسی مرعوب نشدند.

دکتر دیوید اون در یک مصاحبه تلویزیونی اخیر در خصوص پذیرش آن بی‌پرده سخن گفت. روزنامه تایمز نیز در همین راستا، روز دوم نوامبر اعتراض آیت‌الله خمینی را مبنی بر زدن برچسب استبدادی به جمهوری اسلامی و دفاع از این جمهوری مخابرہ نمود. واضح و مبرهن است مادامی که گرایش به حضور قدرت‌های غربی و روسیه مورد توجه است به ایرانیان اجازه داده نخواهد شد ساختارهای سیاسی، اجتماعی و اقتصادی کشورشان را مطابق با آرمان‌های اسلامی تغییر دهند. ایرانیان در یک موقعیت آشفته یک گام پیش

رفته‌اند. ایرانیان اگر راه حلی داشته باشند که باید داشته باشند، بایستی توسط خود ایشان ارائه گردد و در صورت لزوم از توان سایر مسلمانان که با ایران ارتباط دوستانه دارند نیز استفاده شود. به جای چند تصمیم بی‌موقع و تجزیه حرکتها و انحراف آنها شاه می‌تواند ابتکار عمل را به دست بگیرد و با یک تصمیم جسورانه یعنی فدا کردن سلطنت مطلقه که در این موقعیت فقط یک معجزه می‌تواند آن را نجات دهد، او قادر خواهد بود بنیاد یک ایران جدید در وضعیت کاملاً مناسب در جهان را بگذارد. شواهد بسیار ضعیفی نشان می‌دهد که او قادر به انجام این کار هست. مردم مسلمان نیز باید نیاز گرفتن یک چهره واقعی و متفاوت از گذشته، از کشمکش‌ها و نزاع‌های ایشان را برآورده کنند. مخصوصاً در مفاهیم سیاسی، مذهبی ملی مرتبط با

اوپرای کنونی. در غیر این صورت از نگاه مذهبیون و سکولارها ایجاد جمهوری اسلامی یک جهش کوتاه است. آنها در گذشته گام‌های بلندتر و بزرگتر و بسیار قهرمانانه‌ای برداشته‌اند. رفورم کنونی یک دعوت گسترده برای انواع تحمیل‌هاست تا سعی کند تمایل ایرانیان را به تغییر شرایط خنثی کند.

اقلادب اسلامی در چشم‌انداز نشریات خارجی

دوره سیم / سال دوم / شماره ۶ / زستان ۸۴

The Shah's new man in Iran

The Christian Science Monitor

July 5, 1979

The Shah's new man in Iran

Two major questions loom amid the troubled rush of events in Iran. One is how long the beleaguered Shah can hang on to his throne, even if he retains some vestige of power. The other is what kind of role the Iranian army will play in a successor government. The answers remain far from clear. All that can be safely said at the moment is that the Pahlavi monarchy, in the form it has existed these past decades, is at an end, and that something new will emerge from the whirlwind of change sweeping the country.

Whether that something new is the regular government being joined with the Shah's fleeing by Prime Minister-designate Shahpur Bakhtiar is open to question. Few analysts give Mr. Bakhtiar, a little-known opposition leader, much chance of success, except perhaps for a transitional period. He is said to be an amiable politician with no support in the bourgeoisie or even in the opposition National Front. A "moderate," one scholar describes him.

What seems united is that the Shah leave, and leave permanently. If the monarch departs, the country on a "vacation," as apparently is being planned, suspicion will remain that he may return to restore his former authority.

The danger in this state of affairs is that, if Mr. Bakhtiar forms a government that does have the support of the political élite, mayhem and the military may step in and crack down to restore order. The result could be a right-wing military dictatorship even more oppressive than the Shah's government. Possibly, as an alternative course of events, if Mr. Bakhtiar at least manages to bring in some of those respected figures as Gen. Vassili Zamani, who has the confidence of the military and a reputation for integrity.

In this uncertain situation the policy of the United States, Iran's close ally, remains equally uncertain. There clearly is hand-wringing going on in Washington on what course to take and what role to play in the embattled Shah. One thing is sure. The Carter administration must think carefully about how a successor government in Iran will look to the millions of Iranians who have felt strongly enough to take to the streets to protest. Admittedly, it is difficult for the US to "value" the Shah, a long-time friend and ally who has done much for his country for all his mistakes. But it must weigh, too, the risk of not moving quickly enough with the forces of change and helping to manage in a way that will not damage the US-Iranian relationship. We appreciate the dilemma.

جانشین جدید شاه در ایران

روزنامه کریستین ساینس مانیتور / پنجم ژانویه ۱۹۷۹
ترجمه: سمیه صائمی

این مقاله که به رخدادهای اوایل ماه دی ۱۳۵۷ در ایران نظر دارد، مانند اغلب تحلیل‌گران غربی اسیر این توهمندی است که تغییرات پی در پی دولت‌ها توسط امریکا در ایران بالاخره روزنه‌ای را برای نجات نظام مطلقاً وابسته به غرب فراهم خواهد ساخت. نویسنده به دلیل ناآگاهی از آرمان‌های ملت ایران باور کرده است که آمدن بختیار موققیت بسیاری را برای بقای نظام مشروطه سلطنتی در ایران فراهم خواهد ساخت. اما حتی بختیار با شعارهای ملی گرایی نیز نتوانست در اراده خلناناپذیر ملت برای ساقط کردن نظام پادشاهی و ایجاد جمهوری اسلامی و افول تمثال پادشاهی در ایران خدشهای وارد سازد.

دو پرسش عمده در میان هجوم حوادث در دسرساز در ایران مطرح شده است.

یکی اینکه تا چه مدت اطرافیان شاه علی رغم نزول اساسی قدرت می‌توانند به این تخت سلطنتی

وابسته باشدند. دیگر اینکه ارتش ایران چه نقشی در حکومت جانشین بازی خواهد کرد. پاسخ بسیار دور از واقع و مبهم است. تنها چیزی که در حال حاضر به جرأت می‌توان گفت این است که سلطنت مطلقه پهلوی به شکل دهه‌های گذشته به پایان رسیده و از گردباد تغییرات جامع کشور چیز جدیدی پدیدار شده است. اگر این پدیده جدید یک دولت غیر نظامی است، در انتخاب بختیار توسط شاه شبه و تردید وجود دارد. برخی از مفسران به آقای بختیار به عنوان یک رهبر مخالف ناآگاه، فرصلت موافقیت بسیاری می‌دهند. او به عنوان یک مرد سیاسی جاطلب با احترام کم در حومه شهر یا حتی در اقوام مخالف پیشرو شناخته شده بود. به گمان امریکا با رفتن شاه، ثبات نیز خواهد رفت. اگر سلطنت مطلقه متوقف شود، همان‌طور که ظاهرا این چنین طراحی شده، این تردید وجود دارد که شاه بازگردد و قدرت پیشین را به دست آورد. اگر آقای بختیار دولتی را تشکیل دهد که از حمایت مردمی بی‌بهره باشد موجب بروز هرج و مرج سیاسی و به میان آمدن ارتش جهت برقراری نظم خواهد شد، لذا یک دیکتاتوری نظامی راستگرا که حتی سرکوبگرتر از دولت شاه باشد ایجاد می‌گردد. اگر بختیار تصمیم بگیرد افرادی با ویژگی‌های قابل انتظار از یک فرد نظامی را به کابینه بیاورد (همچون فریدون جم) دولت غیر نظامی مورد انتظار را بی‌حاصل خواهد کرد.

سیاست امریکا در خصوص اتحاد با ایران همچنان نامعلوم است. دولت کارتر باید محتاطانه به دولت جانشین فکر کند که چشم به میلیون‌ها ایرانی دوخته است که در ماههای اخیر با قدرت تمام به خیابان‌ها ریختند. مسلماً برای امریکا مشکل خواهد بود که شاه را رها کند، یک دولت دیرینه و یک هم‌بیمان که برای او و کشورش خدمات زیادی انجام داده است. ولی

این رابطه برای آنها بسیار گران تمام خواهد شد و ما این معما را درک می‌کنیم.

Superpower shadow-boxing

THE ANTI-SHAH administration and states it has drawn a near-blanket of such news in the western media, seem to be responding neither to the many concessions demanded by the regime nor to the use of force by the newly installed military government under General Gholam Reza Ashtiani.

had themselves unable to do when they saw the regime still pursuing the old game of trying to divide the opposition and building up a surrogate leadership and at the same time to rescue the people's voice through the barrel of the gun.

The state's pronouncements to escape. While he is interpreting

Union alarm, each trying to appear more patriotic than the other. That, however, makes it their denial, both in their own intervention and in the intervention of others.

It appears to be an iron ghetto with Unionist tendencies to the

that any interference, let alone military intervention, in the affairs of Iraq, which has been a frontier with the Soviet Union, would be regarded by the USSR as a matter affecting its security interests." The message adds that if it came to that, its ready "would have to be kept between us."

sophisticated anti-sat equipment from Europe and Soviet Union. The Russian satellite is therefore bound to be armed with 10

Issue: The Russian situation is therefore being ascertained as to the US about the present state of affairs in Russia, in terms of the status of the suppressed minorities in its own regions".
He added: "It would continue through in view of the main nature of the mission concerning the situation in the Soviet Union".

ever, while the Russians accept the status quo in
they would not give the
change it unconditionally.
This way the sense
of Gorbachev's warning

سایه یک مبارزه پر قدرت در ایران

نشریه اینترنتی نشنال دسامبر ۱۹۷۸

ترجمه: سمیه صائمی

اشاره در این مقاله نویسنده به عوام‌فریبی رژیم پادشاهی و تظاهر به مذهب برای فریب ملت ایران در مبارزه پرقدرت برای ساقط کردن نظام مشروطه سلطنتی اشاره می‌کند. سفر شهبانو به عتبات عالیات، تظاهر به دینداری، دیدار با تعدادی از علمای مذهبی و تلاش در ایجاد شکاف میان رهیان مذهبی از جمله مواردی است که نویسنده در این مقاله مورد توجه قرار داده است. آنچه در این مقاله جالب توجه است تأکید به استقرار جمهوری اسلامی در شعارهای مردم از یک طرف و مموش، و گـ بهایـزـ، اـمـ بـکـاـ وـ شـوـرـوـوـ، در حفـظـ زـینـ شـاهـ دـ، اـرـانـ، اـزـ طـرفـ دـیـگـرـ مـمـاشـدـ.

اعتراض و تظاهرات علیه شاه در ایران، با توجه تصویر سیاه اخبار رسانه‌های

عربی، نه تنها پاسخ‌دهی به برخی واگذاری امتیازات توسط رژیم است که به استفاده از زور و اجبار توسط دولت نظامی از کار افتاده غلامرضا ازهاری نیز می‌باشد. وی به استثنای دادخواهی شاه مبنی بر فراموش کردن تمام اشتباهات و بدکاری‌های گذشته دستور به کاوش در رشوه‌خواری و فساد سران مملکت داد. همچنین سعی بر این بود که احساسات مذهبی مردم فرونشانده شود.

ماه گذشته شهبانو سفر زیارتی به اماکن مقدس نجف و کربلا داشت. وی با حجاب کامل بود و توسط یک زن محافظت می‌شد. او همچنین با آیت‌الله خوئی، آن مرد پیر و مقدس تماس گرفت. همچنین صدام حسین رئیس جمهور عراق را ملاقات کرد که طی تماس تلفنی از ایشان خواسته شده بود، سلام وی را به شاه و مردم محبوب ایران برساند. هفته گذشته ژنرال ازهاری متذکر شد اصلاحات و قوانین با ترویج آشکار دین اسلام توسط آیات عظام یا نمایندگانشان منجر به تغییر شکل‌های اساسی خواهد شد. اگر چه آنچه شاه و مشاورانش به

نظر می‌رسد متوجه نشوند، عدم پذیرش مطلق شاه و سیستم تحت سلطه وی است. به استثنای آنانی که به طور پراکنده حکومت اسلامی را که مبتنی بر صداقت و همکری است پیش گرفته‌اند و سلطنت مطلقه ایران را نمی‌پذیرند، میانه‌روهایی وجود دارند که حداقل تمايل كمتری به نظام شاه دارند.

گفته‌های ژنرال ازهاری به یک خبرنگار اتریشی مبنی بر اینکه شاه در حال حاضر افسرده، ناراحت و خسته است به نظر واقعی می‌رسد، اما بسیار جای تردید است اگر او هنوز بر حرف خود باقی باشد.

میبرهن است عاملی که او را بر سر قدرت نشانده بدون تأمین خواسته‌هایش به او اجازه کنار رفتن از صحنه را نخواهد داد و سایه مبارزه بین دو قدرت برتر تداوم دراماتیک خود را حفظ خواهد نمود.

علی‌رغم اینکه امریکا لزوم ایجاد رژیم مذهبی در ایران که عامل برانگیزاننده احساسات خفته در یک جمهوری اسلامی است را ضروری می‌داند، اتحاد شوروی ترجیه می‌دهد شاه بر سر قدرت باشد و از طرف توده مردم حمایت شود. با پذیرش این وضعیت در ایران، روسیه به امریکا اجازه نخواهد داد که وضعیت موجود را یکطرفه برهمنماید.

US in Iran: ignoring the facts

By Pat M. Hall

The fact that the White House was surprised to learn that the Shah of Iran is still in power in Iran is being depicted as a failure of intelligence. In fact, it is a more serious failure of political perception and analysis.

The US intelligence services have been giving the President's Central Intelligence Agency estimate of the developing situation in Iran a tacit thumbs-up. The CIA, in its annual intelligence brief to the Shah that the CIA was precluded from trying to penetrate opposition groups to thereby find out what they wanted to do in Iran, did not say that they were not even certain it should not have been necessary for the CIA or the CIA in order to know that the Shah was still in power.

That should have been apparent from open sources such as are available to the political analysts in the US Congress and in the major daily newspaper readers, for that matter.

Indeed, it was apparent to the State Department in the bureaucratic jargon when went into the Foreign Service of the US Government, that the Shah was still in power. If intelligence sources within the British Government are saying that all is well, there is a certainty that the Shah is still in power. That is all that anybody can read except that enormous Muslims are rising all over the world.

There are, of course, situations in which certain sources and clandestine methods of collecting

information provide the only way to know something like this, but that is not the case here. The facts. They will tell you the day and hour that an uprising is planned. But ordinarily perceptive political analysts ought to tell you that the Shah is still in power if they are told that a demonstration, or other political movement,

such analysis was available with respect to Iran, it would have been available to the CIA, which had been tracking up by covert intelligence and indeed was contradicted by old-serving reports from British Government sources.

It was probably ignored for other more subtle and serious reasons as well. There can be no gainsaying in the importance of this. The CIA has been trying to penetrate the Shah for 30 years, to develop a relationship with the Shah which had within it, if not the seeds of its own destruction, at least the seeds of a growing dilemma.

Overlook the fact that the US system of the Shah has three major crises, either at all, or over the last 10 years. Nor does the former director of the CIA as Ambassador to Iran.

The more ridiculous entanglement occurs from the fact that, in response to the Shah's insatiable demands backed by its seemingly infinite wealth, the United States added \$10 billion to the Shah's budget between 1960 and 1970. The most ridiculous entanglement of all comes from the fact that, because of the Shah's need to buy off the expense of the Treasury to save it, the US also sent \$600 or more Americans to show them how deeply by their presence, these American technical advisors to the Shah

were, and in the same time became a complicating factor in this relationship.

In short, the Gorbatov loss of the US embassy with the Shah was too painful to cut and the prospect of an alternative to the Shah was too remote to consider. So there was a reluctance to allow the facts tell. There was reluctance to irritate the Shah even by suggesting that he might be wrong. So the opposition (not the US Embassy) in Moscow has an office where full-time job it is to cultivate contacts with dissident dissidents.

This is compounded by the fact that, while US-backed governments abroad "have usually gotten in trouble because they were too conservative, too traditional, too far from orthodoxy. Muslims who have actually managed to make him look liberal."

Indeed perhaps, one cannot help but feel that the Shah is a happy one, either for the US or the Shah. It may well be too late to do much about this. But the US must now learn to keep the right lesson from this experience and especially to apply them elsewhere.

The lesson must be to be careful in dealing with political systems, to understand that there is worth more than covert penetration of other governments or oppositions.

One should perhaps, as George Washington, give birth of America, plan a 19th-century war.

It is not too early to begin considering the case of Turkey and Jordan.

Mr. Hall is a freelance writer as for foreign affairs based in Washington.

امريكا در ايران: ناديه انگاشتن واقعيت ها

نويسنده: پات.ام.هلت

ترجمه: سمیه صانعی

در اين مقاله که در روز سوم ژانویه ۱۹۷۹ / اوایل دی ماه ۱۳۵۷ در روزنامه کریستین ساینس مانیتور به چاپ رسید، نویسنده به ناتوانی نخبگان سیاسی امریکا در شناخت زمینه های سقوط شاه در ایران و عدم کارآمدی سازمان اطلاعات امریکا (سیا) در ارائه اطلاعات دقیق از رهبران اصلی انقلاب اشاره می کند.

فقدان اطلاعات مفید از گروه های اصلی رهبری کننده انقلاب، اعتماد ساده لوحانه به اظهارات رژیم شاه مبتنی بر محبوبيت خود در میان ملت ايران، نقش امريكا و سازمان سيا در كودتاي ۲۸ مرداد سال ۱۳۳۲ عليه دولت ملي ايران و بازگردن رژیم شاه به قدرت، سود كلان حاصل از فروش حدود ۲۰ ميليارد دلار ابزارهای جنگی به رژیم شاه و غيره از جمله مباحثی است که نویسنده با بيان آنها نتيجه می گيرد که امريكا تمايلی نداشت باور نماید که دوران حاكمیت شاه در ايران به پایان رسیده است.

شده است، موجبات دلسوزی نسبت به هوش و ذکاوت شاه را فراهم آورده است. در حقیقت تحلیل و درک این شکست سیاسی بسیار دشوار است. پوزش سیاست نسبت به ندادن اطلاعات نظامی ملی بهتر به نخست وزیر جهت تخمین پیشرفت وضعیت در ایران این است که ایالات امریکا مشکلات بسیاری دارد شامل مشکلات اطلاعاتی به شاه که سیاست از طریق نفوذ در گروههای مخالف یافته است. اما در یک نگاه کلی به سیاست ضرورتی نیست تا کارهایی جهت دانستن افعال مضر به حال شاه انجام دهد. مسلماً از منابع بازی چون قسمت‌های سیاسی تمام سفارات امریکا و عموم خوانندگان روزنامه‌ها چنین اطلاعاتی قابل درک است. در واقع این مسئله برای امریکا نیز مشهود است.

امریکا در حیطه امور اداری از متهم ساختن هر فردی در ارزیابی اطلاعات نظامی خودداری نمود. سازمان علی رغم کمبود اطلاعات مخفی از سوی گروههای مخالف به خوبی بر مشکلات فائق آمده است. در ابتدا گرایش و تمایل بیشتری نسبت به پوشش دادن به اطلاعات بروز می‌یابد و واقعیاتی که در قلمرو عموم وجود دارد کمرنگ می‌شود. اگر منابع اطلاعاتی در دولت ایران اظهار دارند که همه چیز خوب است آنجاست که مسلمانان رسمی و سنتی همه را پوشش داده‌اند.

منابع اطلاعاتی موجود است که در هر لحظه می‌تواند آنچه را که در موقعیت‌های خاص پدیدار می‌شود توضیح دهد و حتی روز و زمان طراحی یک شورش ملی را تعیین کند. چنین تقاضه‌ای نیز برای ایران وجود دارد. اما منابع اطلاعاتی به اخبار خبرگزاران داخلی ساكت بودند، شاید هم به دلایل استراتژیک و بسیار مهم دیگر. این مسأله به امریکا اجازه داد که طی نخست وزیری ۷ نفر و ۳۰ سال حکومت با ایران روابط حسن‌های داشته باشد و عمدتاً به نفع وی بوده است. همان طور که امریکا در تهاجمات سال ۱۹۵۳ و با فرستادن یک عضو ماهر از طرف CIA و آقای نیکسون از انحلال قدرت در ایران و فروپاشی نظام شاهنشاهی جلوگیری نمود.

در دیگر جای می‌توان به فروش نفت ایران در قبال ۲۰ بیلیون ابزار جنگی بین سال‌های

۱۹۷۸ تا ۱۹۸۰ اشاره کرد. امریکا همچنین ۴۰/۰۰۰ یا بیشتر امریکایی جهت آموزش نحوه استفاده از این ابزارهای جنگی به ایران فرستاد. با حضور آنان در ایران که متضمن روابط امریکایی - ایرانی شدیدتری شد واقعیات مشکل تازه‌تری به خود گرفت. اگر امریکا از ایران روی‌گردان شود، شاه مخالف آنچه تا کنون داشته است رفتار می‌کند یعنی مبدل به یک مسلمان سنتی و واقع‌گرا می‌گردد. نکته‌ای که در اینجا به ذهن می‌رسد این است که حس و اراده مشترک ارزشمندتر از گرایش به دول موافق و مخالف است. دیگر اینکه تکنولوژی قرن ۲۰ به علاوه صداقت امریکایی‌ها به علاوه اجتماع (جامعه) قرن ۱۵ ترکیب فرار و نامتجانس را به وجود خواهد آورد.

این حالت و وضعیت به زودی برای عربستان سعودی نیز پیش خواهد آمد.

Los Angeles Times

SATURDAY, DECEMBER 30, 1978

PAINT, FIRE, BLOOD

**Tehran Wriggles in Red
—and Each Shade Is Ugly**

BY DON A. SCHANCHE
Times Staff Writer

TEHRAN—The color of this paroxysm of Friday was red... The orange-red, incendiary blast of army guns.

The rust-red paint hastily splashed by Iranian revolutionaries and work crews on the walls of buildings houses and monuments to obliterate virtually all traces of oldness, can be supplanted by new depictions that may "You cannot erase your shame with

Blood red.

It smudged the light-colored limestone, marble—the shapely heels-to-toe cloak worn by devout Iranian Moslem women—that had veiled a woman in her late 20s or early about 24, although her age was hard to determine because most of her head had been blown away by a high-velocity bullet. She clung to a stone for smooth pregnancy.

The same color stained the striped pajamas of a man who was 18 or more. He had been shot in the chest and had died probably before he died.

And the red paint also covered the clothes of a boy, about 8 or 9 years old, who had died of a neck injury.

During a half hour this Western reporter observed the work in the cemetery, 14 bodies were brought in.

Please Turn to Page 12, Col. 3

رنگ، آتش، خون

تهران در سرخی می‌غلند و هر سایه‌ای کریه است

نویسنده: دان. ا. شانخه

ترجمه: بنیاد تاریخ پژوهی ایران معاصر

مقاله مذکور که در ۳۰ دسامبر ۱۹۷۸ / دی ماه ۱۳۵۷ در روزنامه لس آنجلس تایمز به چاپ رسید به جنایات رژیم شاه در ۱۷ شهریور ۱۳۵۷ در میدان ژاله تهران (میدان شهدا) می‌پردازد. نویسنده که در این دوران در تهران حضور دارد به این حقیقت اعتراف می‌کند که حجم کشتار مردم توسط شاه آن قدر زیاد است که آماری نظیر شمردن اجساد، دیگر نمی‌تواند عمق آنچه را که در ایران می‌گذرد نشان دهد. رنگ موجود در خیابان‌ها که رنگ سرخ خون ملت ایران است نشان می‌دهد که بر سر ایران چه آمده است.

تهران - رنگ این شهر فلجه شده در روز جمعه سرخ بود. انفجار تارنجی مایل به

سرخ از لوله مسلسل‌های ارتش.

سربازان و خدمه دولت با شتاب رنگ قرمز زنگاری به روی دیوار خانه‌ها، ساختمان‌ها و بناها می‌پاشیدند تا شعارهای تلح و زهرآگین ضد شاهی را بزدایند. اما شعارهای دیگری که می‌گفتند «شما نمی‌توانید ننگ و شرم خود را با رنگ پوشانید» دوباره دیوارها را می‌پوشاند. شعله قرمز آتش‌سوزی‌های بزرگی که ماشین‌ها و وسائل نقلیه دولتی را می‌سوزاند توسط دانشجویان بی‌باک و جسور تظاهرکننده مخالف حکومت بر افروخته شده بود تا سربازان را گیج کند و چهارراه‌های شهر را مسدود نماید.

و زشت‌تر از همه اینها رنگ قرمز مایل به قهوه‌ای خون علّه شده‌ای بود که سر تا پای لباس پاره پاره شده از گلوله جمعی از اجساد روز جمعه را در قبرستان بهشت زهرا پوشاند بود.

سرخی خون

این خود چادر روشن گلدار... زنی که ۲۴ ساله به نظر می‌آمد را پوشاند بود، اگر چه حدس زدن سن و سال این زن بسیار دشوار بود زیرا بیشتر سرش را گلوله‌ای با سرعت بسیار زیاد از هم پاشیده بود. به نظر می‌آمد که او تقریباً ۴ ماهه آبستن بود.

همان خون پیزامه راه راه پیرمردی شاید ۸۰ ساله را رنگین ساخته بود. گلوله به قفسه سینه‌اش خورده بود و قبل از مرگ خون زیادی از او رفته بود.

و همان خون تقریباً تمام لباس پسری ۸

یا ۹ ساله را که از جراحت گردن مرده بود پوشانده بود. در عرض نیم ساعتی که خبرنگاران

خارجی ناظر کار مرده‌شوی خانه بودند ۱۴ جسد به داخل آورده شد تا شستشو سپس دفن شوند. همه آنها از جراحت گلوله‌هایی مرده بودند که روز پنجشنبه و پنجشنبه شب ظاهرا از طرف ارتش شلیک شد و آن هنگامی بود که هزاران نفر در اعتراض و مخالفت با دولت نظامی شاه و منع رفت و آمد شبانه به خیابان‌ها ریختند.

یکی از کارکنان تلویزیون انگلستان که در بیافرا شاهد مرگ کودکان بود و در ویتنام شاهد از هم پاشیده شدن بدن سربازان و در خیابان‌های بیروت زنان معصوم و بیگناه را دیده بود که با شلیک گلوله نقش بر زمین می‌شدند، وسائلش را بر زمین گذاشت و شروع به گریستن کرد.

شاید قبرستان بهترین جا برای اندازه‌گیری خشم و غیظ یک شهر و یا توصیف آن نباشد ولی روز جمعه نشان می‌داد که چه به سر مردمی متمند می‌تواند بباید هنگامی که مردم با بقایای حکومتی که با نامیدی تلاش می‌کند از راهی که می‌توان آن را فقط بی‌قانونی نامید، قانون و نظم ایجاد کند، به سوی زد و خوردهای شدید و اغتشاش‌آمیز رانده می‌شوند.

خیابان‌های شهر صفوی از سنگرهای سوخته شده را نشان می‌داد. بر سر یکی از تقاطع خیابان آیزنهاور - که بعد از حفظ کردن سلطنت شاه در سال ۱۹۵۳ با فرستادن مأمورین سیا برای خریدن تظاهرات‌کنندگانی به نفع شاه به نام او نامیده شد - سنگر از سه ماشین آتش‌نشانی و دو اتوبوس و نیم دو جین ماشین واژگون شده تشکیل می‌شد.

یک سر亨گ ارتش ایران، یک سرباز و ۶ تظاهرات‌کننده، طبق آخرین شمارش، روز چهارشنبه زیر رگبار گلوله‌های ارتش جان سپردند.

کارگران نیروی برق که تولید نیروی برق را کنترل می‌کنند اکثر اوقات روز به شهر برق می‌رسانند ولی گاه به گاه برق قسمتی از شهر را قطع کرده و کار وسائل برقی از چراغ خطر

گرفته تا کامپیوترها را متوقف می‌کنند، فقط برای اینکه نشان بدهند که این آنها هستند که کنترل این سیستم حیاتی را در دست دارند نه دولت، هر شب سر ساعت هشت و نیم، ساعتی که شبکه تلویزیون دولتی اخبار اندک و بسیار تحریف شده‌اش را پخش می‌کند، آنها برق قسمت اعظم شهر و یا تمام آن را قطع می‌کنند. برای کارگران نیروی برق، قطع شبانه برق نشانه دیگری بر ناتوانی حکومت است در فرودگاه تهران نیز به علت اعتراض کارکنان پروازی صورت نمی‌گیرد.

در مرکز شهر که سینماها و بانکها و رستوران‌ها و دفاتر کار بدون فعالیت هستند مثل شهر ارواح است.

اکثر بانک‌ها، سینماها و مغازه‌های مشروب فروشی توسط شورشگران خشمگین در اوایل نوامبر یا سوخته شده یا در هم کوبیده شده‌اند. آن کسانی هم که مغازه‌هایشان را تعمیر و دوباره گشودند باز مجبور به بستن آن شدند. بعضی از ساختمان‌ها مثل دفتر خطوط هوایی اسرائیل - ال آل - دوباره به آتش کشیده شدند.

کسبه و تجار نیز دیگر زحمت باز کردن مغازه‌ها را به خود نمی‌دهند چون آن دسته از کارمندان نیز که مایل به کار کردن هستند به علت نبودن بنزین نمی‌توانند سر کار بروند و گروهی دیگر هم به علت اوامر رهبران مذهبی مبنی بر متوقف کردن کار تا از بین رفقن سیستم حاکم به سر کار نمی‌روند. به غیر از مردمی نیازمند که برای خرید نان و نفت صف کشیده‌اند فقط دو گروه روز جمعه آزادانه در خیابان‌های مرکزی تهران حرکت می‌کردند. یک گروه تظاهرات‌کنندگان بودند و گروه دیگر سربازانی که برای متفرق کردن آنها آورده شده بود.

در یک تقاطع اصلی در جنوب غربی تهران روز جمعه نه چندان دور از محلی که در آن سرهنگ و دیگران کشته شدند دسته‌هایی مرکب از ۱۵ تا ۲۵ نفر در راه رو خانه‌ها مخفی می‌شدند و گاه گاه بیرون می‌آمدند تا آتشی تازه روشن کنند یا اتومبیل‌های معدودی را که می‌گذشتند متوقف می‌کردند تا سرنشیان آنها را یا تهدید کنند یا آنها را به خاطر هدفی انقلابی وارد کار کرده تا شعارهای ضد شاهی بر روی پنجره‌های اتومبیل‌شان بچسبانند.

چند صد متر آن طرف تر یک کامیون از کماندوهای ارتش ایران ایستاده بود. نوع جدیدی از سربازان به تازگی به گروه ۶۰۰۰ نفری ارتش که در اینجا هستند اضافه شده تا آنان را تقویت نمایند. این سربازان جدید از اهالی بلوچستان و از اخلاف ایل قدیمی بلوچ هستند که راهنمایی هایشان علیه کاروان های مشرق از قدیم الایام به خباثت معروف بوده است.

سربازان جدید بلوچی به طوری که گفته می شود ارزش ناچیزی برای جوان های تهران قائلند و این را با حمله بردن به جوان ها با تفنگ های اتوماتیک و شلیک گلوله برای مجرح ساختن یا کشتن آنان نشان می دهند. هیچ کس نمی داند چند نفر توسط گلوله های آنها و گلوله دیگر نیروهای ارتش در روزهای پنجشنبه و جمعه کشته شده اند.

آماری نظیر شمردن اجساد دیگر نمی تواند دقیقا آنچه را در اینجا می گذرد بیان کند. اما رنگ موجود یک معیاری به دست می دهد و آن رنگ سرخ است.

قدرت فرقه، شورش ايران

ریشه‌های عمیق در مذهب

نویسنده: جو الکس موریس جونیور

ترجمه: بنیاد تاریخ پژوهی ایران معاصر

این مقاله در روز چهارشنبه ۳۰ دسامبر ۱۹۷۸ / اوایل دی ماه ۱۳۵۷ در لس آنجلس تایمز به چاپ رسیده است. آنچه برای نویسنده این مقاله در مورد انقلاب ملت ایران علیه نظام مشروطه سلطنتی جالب توجه بوده این است که ایران در آستانه یک انقلاب اساسی است، اما نه به رهبری سیاستمداران و نخبگان رسمی دگرگونی‌های سیاسی بلکه به رهبری رهبران مذهبی. از دیدگاه نویسنده این مقاله مذهب در ساختار تفکر ایرانیان آن قدر نفوذ دارد که رژیم شاه با اینکه توانسته بود در طول دوران حکومت استبدادی خود بسیاری از جریانات سیاسی را از صحنۀ خارج کند اما از پس مساجد و روحانیت سازمان یافته و سیاسی شیعه بر نیامده است.

نویسنده ظاهرا آگاه است که در مذهب شیعه سیاست از حوزه دین جدا نیست. حضور مستمر روحانیت شیعه در مبارزات دوران اخیر ملت ایران علیه استبداد و استعمار از میرزا شیرازی و نهضت مشروطیت ایران تا انقلاب اسلامی از جمله مباحثی است که نویسنده در این مقاله برای نشان دادن ریشه‌های عمیق مذهب در اعتقادات ملت ایران از آنها یاد می‌کند. نویسنده اعتراف می‌کند که یک احیای پرقدرت مذهبی در ایران – تنها کشوری که شیعیان در آن اکثریت دارند – در حال شکل‌گیری است.

البته نویسنده به دلیل جهل نسبت به آموزه‌های شیعه یا شیطنت‌های خاص ژورنالیست‌های متعصب غربی نسبت به جهان اسلام تلاش می‌کند با ذکر اطلاعات غلط در خصوص اعتقاد مردم ایران به امام خمینی به عنوان امام دوازدهم یا وجود اختلافات عمیق میان مراجع شیعه به نوعی باورهای شیعیان و ملت ایران را در جهان اسلام مخدوش نشان دهد.

تهران، ایران - در حالی که بر روی طاق یک مینی بوس فولکس واگن ایستاده و

باد عبای سیاهرنگش را تکان می‌داد، روحانی جوان مسلمان با ریش، برای خطاب کردن به

جمعیتی که در اطراف بنای شهید ازدحام

کرده بودند از یک بلندگو استفاده می‌کرد. او

گفت: «به خانه‌هایتان برگردید، متفرق شوید،

فردا بازگردید.»

جمعیت که اکثراً از افراد جوان ولی همچنین

از زنان و افراد مسن نیز تشکیل شده بود و

کیلومترها در بزرگترین تظاهرات ضد

حکومتی که این شهر تا کنون به خود دیده

راهپیمایی کرده بودند، به تدریج متفرق شدند.

آنها امید داشتند خطابهایی شورش برانگیز

علیه محمد رضا شاه پهلوی بشنوند اما چنین

خطابهایی ایراد نشد. این حادثه تنها نمونه

کوچکی از یک پدیده جالب توجه بود. ایران در بحبوحه یک انقلاب سیاسی است، اما نه به رهبری سیاستمداران بلکه به رهبری رهبران مسلمان کشور.

یک دلیل آشکار برای قدرت مذهب در سیاست این ملت وجود دارد: حکوم استبدادی شاه در ۲۵ سال گذشته به تدریج تمام مجراهای ابراز عقاید سیاسی را به جز مساجد و روحانیت خوب سازمان یافته و شدیداً سیاسی شده شیعه را مسدود کرد. ولی نقش پر قدرت مذهب ابعادی بیش از این در بر دارد. آن روحانی که روی طاق مینی بوس ایستاده بود یکی از طلاق فرقه شیعه بود که ۹۰ درصد جمعیت ۲۵ میلیون نفری ایران بدان تعلق دارد. بر خلاف فرقه سنی - که در سطح جهانی وسعت آن خیلی بیشتر است - شیعیان هرگز مذهب را از سیاست جدا نساخته‌اند. هدف‌هایی که اخیراً مورد حمله شورشیان قرار گرفته امکنی بوده‌اند که کار آنها با اصول مذهبی مغایرت داشته است. این شامل کلوب‌های شبانه، مغازه‌های مشروب فروشی و سینماها می‌شود. سینماها، بنا بر نظر مقدسین نهی قرآن را در مورد تجسم تصویر انسان زیر پا نهاده و علاوه بر این به طور مکرر از تبلیغات و اعلان‌های سکسی شدیداً شهوت‌انگیز استفاده کرده‌اند.

هدف دیگر بانک‌ها می‌باشد - به خصوص بانکی که تحت نظارت بنیاد پهلوی شاه است و همچنین دیگر بانک‌ها، زیرا قرآن بهره را تحريم کرده است. تعصب مذهبی همچنین با موجی از ترس از بیگانگان آمیخته شده و باعث گریختن هزاران خارجی از کشور شده است. روحانیت شیعه مکرراً در جریان مبارزات سیاسی این کشور بوده است. مثلاً در سال ۱۸۹۱ مبارزه علیه اعطای امتیاز انحصاری تباکو را به یک کمپانی انگلیسی رهبری کرد به طوری که تمام مغازه‌های تباکو فروشی بسته و استعمال تباکو عملاً متوقف شد و شاه مجبور به لغو امتیاز تباکو گشت.

در سال ۱۹۰۶ علمایک انقلاب بدون خونریزی را رهبری کردند که در آن ۱۶ هزار نفر به محل سفارت انگلیس رفتند در آنجا بست نشستند و خواستار حکومت قانون اساسی شدند. نتیجه آن قانون اساسی ۱۹۰۶ بود - سندی که اکثر مخالفین امروز شاه خواستار اجرای آن

هستند.

یکی از طلاب شهر مذهبی قم چنین توضیح داد «ما شیعیان دستگاه مذهبی را بالاتر از دستگاه حکومت می‌دانیم». آیت‌الله کاظم شریعتمداری روحانی برجسته داخل کشور به این نحو آن را توصیف می‌کند: «هیچ حزب نیرومندی به جز خود ملت وجود ندارد و ملت هم از رهبران مذهبی‌اش پیروی می‌کند.»

امروز دلیل چندان مهمی وجود ندارد تا بتوان در این مورد که ملت از رهبران مذهبی‌اش پیروی می‌کند شک کرد. آنچه که کمتر روشن است این است که آیا چنین چیزی از حیطه ماهیت ذاتاً منفی این جنبش فراتر می‌رود یا نه - شورشی علیه مادیگری، عدم مساوات، فساد و نابسامانی‌های اجتماعی ناشی از فشار و اصرار شاه برای صنعتی کردن کشوری که اساساً عقب‌افتداده باقی مانده است.

علی، مهندسی که در پروژه یک کارخانه کاغذ سازی در کنار دریای خزر کار می‌کند، چنین گفت: «در کوتاه مدت رهبران مذهبی بر جنبش تسلط خواهند داشت. در دراز مدت ممکن است رهبری به دست کمونیست‌ها بیفتد.»

در هر صورت شک نیست که یک احیای پر قدرت مذهبی در ایران - تنها کشوری که در آن شیعیان در اکثریت هستند - صورت گرفته است. در روز دهم دسامبر بیش از یک میلیون نفر در تظاهراتی که به طرز خارق‌العاده‌ای سازمان یافته بود به نام ایمان مذهبی به خیابان‌ها ریختند.

تظاهرات همچنین یک رأی پرطین حاکی از حمایت و طرفداری از آیت‌الله خمینی بود - مردمی که از تبعیدگاهش در پاریس مبارزه علیه حکومت شاه را رهبری کرده است. بسیاری از مخالفین شاه در سراسر کشور با عقاید خمینی در مورد تشکیل یک جمهوری اسلامی در ایران موافق نیستند ولی نقش او به عنوان رهبر جنبش (از سوی هیچ جبهه‌ای - م) مورد رقابت و زورآزمایی قرار نگرفته است. او امروز قدرت مؤثر رای مخالف دادن در حیات سیاسی و اقتصادی کشور را در اختیار دارد.

(در اینجا یک پاراگراف در مورد رابطه بین تشیع و ایرانیان حذف شد - م)

یکی از استانداران سابق گفت: «سلسله صفویه از تشیع بهره‌برداری کرده و از آن یک جنبش ملی ساخت.» چنین چیزی در قرن شانزدهم بوده ولی امروز نیز به همان طریق از آن استفاده می‌شود.

دکتر فریدون علا فرزند یک نخست وزیر پیشین گفت: «تشیع نوعی تفرقه‌افکنی نژادی در الهیات است. ایران همیشه یک شریک ناآرام و مضطرب در ملت اسلام بوده است.»

با این حال در بعضی مسائل پیوندهای شدیدی با دیگر کشورهای اسلامی وجود دارد. یکی از اعتراض‌های اساسی مذهبی علیه شاه این است که او به اسرائیل نفت فروخته است و از این مسأله به عنوان حربه‌ای برای آتش افروختن به تعصبات مذهبی علیه شاه استقاده شده است (در اینجا سه پاراگراف که در آن نویسنده در مورد ریشه‌های تشیع و عاشورا و مراسم آن توضیحاتی داده حذف گردید - م)

امسال عاشورا با ۱۱ دسامبر مصادف شد و فرصت مناسبی برای تظاهرات توده‌ای علیه شاه بود - تظاهراتی که به طرز خارق العاده‌ای سازمان یافته بود و بیانگر این نکته که چگونه سیاست و مذهب در ایران با یکدیگر آمیخته‌اند.

امروزه ۸۶ میلیون شیعه وجود دارند که به فرق گوناگون تقسیم شده و در جهان پراکنده شده‌اند.

یکی از اصول مذهبی شیعیان آن است که به وجود دوازده امام یا رهبران منصوب از جانب خدا معتقدند. دوازدهمین امام که محمد نام‌گذاری شده از ذریه پیامبر است و گفته می‌شود که در سال ۸۸۰ در کوه‌های اطراف مکه غایب شده است. شیعیان معتقدند که او نمرده و باز خواهد گشت و جهان را به سوی صلح و عدل رهنمون خواهد گشت.

امروزه بعضی‌ها حتی معتقدند که خمینی که حدود هشتاد سال دارد دوازدهمین امام است و باز گشته است تا منجی مردم باشد گرچه خود تبعیدی هرگز چنین ادعایی نکرده است.

از زمان غیبت امام دوازدهم دستگاه مذهبی توسط به اصطلاح نواب او رهبری شده است.

بعضی ایام توسط یک نفر یا چون امروز توسط یک جمع. گروه شش نفری در حال حاضر شامل خمینی و آیت‌الله (یعنی موهبت خدا) دیگری که در کربلا واقع در عراق اقامت دارد. می‌شود آنها مشتهد (اشتباه از نویسنده مقاله است - م) یا کسان مورد قبول هستند و همیشه افراد مسنی هستند که به خاطر حکمت و دانایی‌شان مورد احترامند. شریعتمداری که ۷۶ سال دارد جوان‌ترین فرد این گروه شش نفره است. این نواب همیشه اتفاق نظر ندارند. تفرقه عظیمی در سال ۱۹۰۶ به وجود آمد. هنگامی که اکثریت اتفاق در پذیرفتن قانون اساسی کردند که بیشترین قدرت را به دست مسئولان غیر روحانی داده و برای روحانیت تنها حق بررسی قوانین را باقی‌گذاشت تا مبرهن شود که با قوانین اسلامی مطابقت دارد.

چنین چیزی قرار بود از طریق نوعی مجلس اعلای شیعه انجام پذیرد ولی آیت‌الله‌ها هرگز نتوانستند بر سر این موضوع که چه کسی باید در آن خدمت کند اتفاق نظر کنند و تا به امروز چنین مجلسی به مرحله اجرا در نیامده است.

روحانیت هنوز دارد بر سر این موضوع بحث می‌کند. خمینی خواستار یک جمهوری اسلامی است ولی شریعتمداری و دیگر رهبران داخل کشور حاضرند تا با قانون اساسی ۱۹۰۶ کار کنند. اما آنها اختلافاتشان را اکثراً پیش خودشان نگاه می‌دارند.

شاه سعی کرده است تا از حجم مخالفت مذهبی بکاهد. تقویم شاهنشاهی را الغو کرده و دوباره به تقویم اسلامی بازگشته است. یکی از سازمان‌های دولتی را که به آزادی زنان اختصاص داشت از میان برداشته و نخست وزیرش به روحانیون قول داده که آنان حق بررسی تمام قوانین را داشته باشند.

ولی چنین به نظر می‌رسد که تمام تلاش‌هایش دیگر خیلی دیر و بیش از حد ناچیز باشند. رهبران مذهبی بر روی موج شورش و تظاهرات بلندپروازی می‌کنند و چنانچه از خمینی بازگشتی نباشد امید کمی برای مصالحه باقی خواهد ماند.

در اینجا انقلابی بر مبنای مذهبی در اوج طغيان است و هیچ کس نمی‌داند چگونه و به کجا ختم خواهد شد.

رہبر روحانی ایرانیان از راه دور نیروهای مردمی را رہبری می کند

نویسنده: نیکالیس گیج

ترجمه: بنیاد تاریخ پژوهی ایران معاصر

این مقاله در تاریخ ۱۴ دسامبر ۱۹۷۸ / آذر ماه ۱۳۵۷ در روزنامه کانزاس سیتی تایمز به

چاپ رسید. نویسنده در این مقاله به عظمت رهبری امام خمینی در انقلاب اسلامی اشاره می‌کند و معتقد است با اینکه آیت‌الله خمینی هیچ حزب سیاسی را رهبری نمی‌کند، هیچ ارتشی را تحت فرمان نندارد و هیچ قدرت خارجی از او حمایت نمی‌کند، مدت پانزده سال است که در خارج از ایران رهبری یک جنپیش، بزرگ مردمی، را به عهده دارد.

پیوند انقلاب اسلامی با ماه محرم، نگارش طرح حکومت اسلامی بعد از سرنگونی رژیم شاه در سال‌های پیش توسط امام خمینی، سازش‌ناپذیری امام در رهبری جنبش و غیره از جمله مباحثی است که نویسنده در این مقاله بدان اشاره می‌کند.

نویسنده در این مقاله بدان اشاره می‌کند.

البته وجود پاره‌ای اطلاعات غلط درباره امام خمینی در این مقاله نشان می‌دهد که نخبگان سیاسی غرب و تحلیل‌گران مطبوعاتی آنها نسبت به شناخت رهبر مذهبی و سیاسی ایران از چه فقر عظیمی رنج می‌برندند و تا چه اندازه تحت تأثیر اطلاعات غلط مخالفین انقلاب اسلامی و دروغ‌های رژیم شاه و مزدوران انگلیسی و امریکایی او نسبت به پخش شایعه راجع به امام قرار داشتند.

تُرْجِمَة
تهران - ایران، آیت‌الله روح‌الله خمینی در حالی که هیچ حزب سیاسی را رهبری نمی‌کند هیچ ارتضی را فرمان نمی‌دهد و هیچ متفق (پشتیبان) خارجی ندارد به مدت ۱۵ سال است که از کشورش تبعید شده است او در فاصله سه هزار مایلی در حومه پاریس زندگی می‌کند.

اما امروز او شاید بیشتر از هر شخص دیگری در سرنوشت ایران تأثیر دارد. و این مطلب شامل دشمن او یعنی شاه محمد رضا پهلوی که از ارتضی مجهز و ثروت زیاد و حمایت بین‌المللی برخوردار است نیز می‌باشد.

انتقاد ملایمی که در یک مقاله روزنامه در نشریه ژانویه گذشته از آیت‌الله شده بود، کافی بود تا طغیانی در سرتاسر این کشور شروع کند و این طغیان تهدیدی است برای موجودیت واقعی سیستم حکومت پادشاهی که ریشه‌هایش در ایران بر می‌گردد به حکومت سلطنتی که برای ۲۵۰۰ سال بلا انقطاع بوده است.

در یازده ماه گذشته تظاهرات‌کنندگان تقریباً در هر شهر کوچک و بزرگ ایران تمثال رهبر مذهبی را که به نظر سیدی است با محاسن سفید و عمامه سیاه، به عنوان پرچم جنگ تکان می‌داده‌اند، در حالی که مردم تصویر شاه را که در هر گوش و کنار پیدا می‌شود پاره می‌کردند و با تکه‌های آن آتش‌های بزرگی را فراهم می‌کردند.

در غربت و تبعیدگاه خمینی به عنوان بیان کننده خشم درونی مردم به صورت سمبول درآمده است و او است که با قانون شاه که آمرانه، فاسد و تأکید روی به سلیقه امروزی در آوردن است مخالفت می‌کند و به جای آن آیت‌الله رسم اسلامی محافظه‌کارانه را پیشنهاد و

معرفی می‌کند.

یک استاد در دانشگاه تهران می‌گفت اگر خمینی وجود نمی‌داشت مجبور بودیم او را اختراع کنیم.

شخصی که مسلمانان شیعه و فدار ایران را بدون اسلحه به مخالفت سپاهیان شاه به خیابان‌ها فرستاده سالخورده مردی است ۷۸ ساله با صورتی عبوس که با خشونت از زیر ابروهای سیاه پرپشت به دنیا می‌نگرد.

هنگامی که دسته‌های عبادت کننده در ماه عزاداری مسلمانان، محرم، که تا ۲۹ دسامبر ادامه دارد، به باغ او در حومه پاریس می‌آیند، آیت‌الله به پیروانش اعلام می‌کند: «خون خود را فدا کنید تا از اسلام حمایت کنید و این حاکم ستمنگر را سرنگون سازید». این طور تخریب شده است که از زمانی که این تعطیلات رسمی مذهبی از دوم دسامبر شروع شده جمعیتی به تعداد ۷۲ ایرانی فرمان او را انجام داده‌اند و در راه او فدکاری کرده‌اند.

روح الله خمینی در سال ۱۹۰۱ به نام روح الله هندی در شهر کوچکی در ۱۸۰ مایلی جنوب تهران متولد شد. در ایام جوانی پدر او به نام مصطفی در یک درگیری شخصی به وسیله شهردار شهر کشته شد. در میان سه برادر، روح الله در مدارس مذهبی در مرلوی و قم در ایران و نجف در عراق (شهرهای مذهبی برای شیعیان) تحصیل کرد. یکی از برادرهاش وکیل شد و دیگری سردفتر استناد رسمی.

در سال ۱۹۳۰ یکی از برادرهای او به خاطر فعالیت‌های چپ‌گرا دستگیر شد و روح الله اسم فامیلی جدیدی را به نام خمینی برگزید.

از عنفوان جوانی خمینی شهرت یک عالم با افکار مستقل را به دست آورد. او ابتدا در اصفهان و سپس در قم در مدارس مذهبی تدریس نمود، ولی روش‌های تجزیه و تحلیل و تفسیری با علائم تفکر کننده تدریس او باعث شد که از طرف رهبران مذهبی سالخورده که افکار ابداعی را بین طلاب جوان تشویق نمی‌کردند مورد انتقاد قرار گیرد. آنها خمینی را وادار کردند که به تدریس قوانین اسلام که در آنها جای کمتری برای تفسیر مطالب است بپردازد.

خمینی دو همسر اختیار کرده است. همسر اول او در سال ۱۹۳۳ مصطفی را به دنیا آورد و از همسر دوم که دختر یک مالک ثروتمند از استان گیلان بود پسر دوم به نام احمد و سه دختر را دارد. مصطفی خمینی در سال گذشته در عراق به دلایل طبیعی فوت کرد. خمینی با همسر دومش در پاریس زندگی می‌کند و همسر اول او مدتی قبل درگذشت.^۱

می‌گویند که خمینی در سال ۱۹۴۴ به یک کتاب کمک کرده که در آن حکومت پادشاهی را محکوم کرده است. ولی او در مقابل این اتهام توانست به هستی خود ادامه دهد و او مسئول دانشجویان در قم گردید که در آنجا در بین طلاب جوان از یک محبوبیت بزرگی برخوردار است. دانشجویان مسن در مورد استاد آتشی مزاج که تحت عنوانی سختگیر، دلیر و مبارز و جنگجو شهرت داشت احساس اضطراب و نگرانی می‌کردند.

نفوذ و تفوق خمینی از سال ۱۹۶۳ شروع گردید. زمانی که ایران توسطتظاهرات مذهبیون که به وسیله روحانیون مسلمان رهبری می‌شد پاره شده بود و آنها با انقلاب سفید شاه خشمگین و توهین شده بودند. این برنامه به امروزی در آوردن (مدرنه کردن) باعث خشم طلاب شد و در یک قسمت به خاطر اصلاحات ارضی بود که طبق آن اکثر اراضی روحانیون را که از لحاظ مالکیت زمین مقام دوم را در کشور داشتند [!!] مصادره می‌گردد.

بالاترین مقامی که یک طلبه می‌تواند دارا باشد آیت‌الله است که به معنی «اعکاس الله» می‌باشد. امروز در دنیای تشیع در حدود ۱۲۰۰ آیت‌الله وجود دارد و از میان آنها ۶ نفر لقب آیت‌الله عظما را دارند. این عناوین به وسیله طبقه‌بندی مذهبی اعطای نمی‌شود بلکه به وسیله اخذ رأی زبانی مردم که تمایل به جلب شدن به یک مرکز توجه به رهبر مذهبی که بیش از همه مورد تحسین است داده می‌شود.

از آیت‌الله‌های عظما در زمان شورش مذهبی در سال ۱۹۶۳ فقط آیت‌الله خمینی بود که به

۱. امام تنها یک همسر داشتند. برخی دیگر از کزارش‌هایی که در این مقاله آمده است دور از واقعیت است و از بی‌اطلاعی نویسنده نسبت به سرگذشت امام و جامعه روحانیت نشان دارد.

طور ثابت قدم خلع ید شاه را درخواست می‌کرد و موقعی که بیش از ۲۰۰ مسلمان در خیابان‌ها کشته شدند با سازش مخالفت ورزید. برای تلافی این مقاومت و پایداری او شاه خمینی را اول به ترکیه و بعد به عراق تبعید کرده بود. دولت عراق در دو ماه قبل او را اخراج کرده و او به فرانسه رفت.

در مدت ۱۵ سال تبعید خمینی ثابت‌قدمی و پایداری‌اش را در مقابل (از بین بردن) حکومت پادشاهی عوض نکرده است در حالی که در ایران ۵ آیت‌الله‌های عظامی دیگر بیشتر مخالفت خود را به طور پوشیده بیان کرده‌اند.

مهدی بازرگان یکی از حامیان خمینی که رهبری جنبش نهضت آزادی اسلامی را به عهده دارد اظهارات داشت که در سال ۱۹۶۳ دیگران رهبران روحانی عقب نشینی کردند و آیت‌الله خمینی به مبارزه ادامه داد و به این وسیله پیروزی حمایت از طلاب و اکثریت مردم را به دست آورد. زمانی که رژیم خمینی را تبعید کرد آنها شهیدی از او ساختند و به او نیرو دادند تا جنبش را بر پا دارد.

خمینی در تبعید هیچ‌گاه از محکوم کردن شاه دست نکشید و به این ترتیب مورد تحسین جوانان و اعضای اصلاحات ارضی (رادیکال‌ها) مخالف قرار گرفت.

روحانیون شیعه برای تأمین معاش و حمایت مدارس مختلفشان و سازمان‌های خیریه کاملاً به کمک‌های اعطایی پیروان متکی هستند. بنابراین آنها سریعاً حالت عمومی مردم را احساس می‌کنند و آنها را در مساجد بیان می‌کنند. اما در تبعید خمینی رژیم را با چنان رکگویی و صداقت محکوم می‌کرد که هیچ روحانی در داخل ایران نمی‌توانست خودش را به مخاطره بیندازد.

دولت سعی کرد تا حمایت و نفوذ او را از میان مردم از بین ببرد. به وسیله نفوذ مخفی در انتشار یک مقاله در یکی از روزنامه‌های اصلی ایران دینداری و پرهیزگاری او را مورد سؤال قرار داد. مقاله این طور پیشنهاد می‌کرد که او با کمونیست‌ها رابطه دارد و حتی اینکه اصل و نسب او ایرانی خالص نبود. بلکه قسمتی از آن هندی بوده است. در سال ۱۸۶۰ و به بعد جد

خمینی به هندوستان رفت و این طور می‌گویند که او برای مدتی پاسپورت بریتانیایی داشته [!!] ولی او ایرانی الاصل بوده است.

نتیجه آن مقاله یک اشتباه بسیار عظیم بود. یک نتیجه مستقیم آن انفجار تظاهرات پراکنده در بعضی از شهرها بیشتر در شهرهای مذهبی محافظه کارانه ایران بود که به مرگ تعداد زیادی منتهی شد. بعد از هر شورش و سوگواری در چهلم کشته شدگان، شورش‌های جدید دیگری برای همدردی آغاز گردید.

هر دو شاه و مشاورین غربی او اشتباه بزرگی کردند که قدرت مخالفین به رهبری خمینی را دست کم گرفتند. زمانی که معلوم شد که حکومت پادشاهی در خطر است شاه مأمورین سیاسی به پاریس فرستاد تا سعی کند با خمینی به یک سازش برسند. ولی موقعی که خمینی وسعت حمایتش را در داخل ایران مشاهده نمود، هیچ‌گونه معامله‌ای را قبول نکرد.

حالا که پیروانش برای سرنگونی حکومت پادشاهی خون‌هایشان را فدا می‌کنند، تعداد زیادی از مخالفینی که بر حسب ظاهر حامی خمینی هستند به طور خصوصی راجع به این موضوع نگران هستند که اگر آیت‌الله موفق شود شاه را خارج کند چه ممکن است اتفاق افتد. والسلام

قتل عام صدھا نفر به وسیله ارتش شاه

نشریه سانفرانسیسکو کرنیکل

ترجمه: بنیاد تاریخ پژوهی ایران معاصر

این مقاله که در اول ژانویه سال ۱۹۷۹ / دی ماه ۱۳۵۷ به چاپ رسید به کشتار صدھا نفر از

مردم مسلمان ایران به وسیله ارتش شاه و مأموران گارد شاهنشاهی و پلیس مخفی شاه (ساواک) اشاره کرده است.

تهدید ارتش به کودتا، فرار امریکاییان از ایران، تظاهرات شهرهای قم، کرمانشاه و شیراز، ابهام در بقای رژیم سلطنتی در ایران و مخالفت مردم با نخست وزیری بختیار از جمله مباحث این مقاله می‌باشد.

گزارش داده شده است که صدھا نفر به وسیله ارتش ایران قتل عام شده‌اند به

تیرچه

خاطر کشته شدن ارتش افسران انتقام گرفتند.

تهران - شاهدان و رهبران مخالف اعلام کردند که سربازان سلطنتی شاه برای انتقام گرفتن از کشتن ۷ نفر از افسران ارتتش و پلیس توسط مردم، صدها نفر را کشتد. شاهدان ماجرا گفتند: سه نفر از این افسران متعلق به بخش ساواک (پلیس مخفی) بودند که در دادگاه مردم محکمه و سپس اعدام گردیدند. یک نفر دیگر ژنرال ارتضی بود که در زد و خورد کشته شد. هنوز ماندن شاه اسرارآمیز است و یکی از خبرنگاران رسمی گزارش داد که شاه تصمیم دارد ایران را «در یک زمان مناسب» ترک کند. ولی یکی از مقامات نزدیک به شاه این گزارش را تکذیب کرده و گفت او به هیچ دلیلی ایران را ترک نخواهد کرد و سلطنت را هم واگذار نمی‌کند. سفارت امریکا در تهران صلاح دید که خانواده‌های امریکایی ایران را ترک کنند ولی هزاران نفر امریکایی و کانادایی و اروپایی غربی بر اثر اعتصاب کارکنان هوایپیمایی نتوانستند ایران را ترک کنند.

گزارش‌های دیگر حاکم از تیراندازی شدید

در شهرهای قم و کرمانشاه و شیراز و چند شهر سواحل دریای خزر نزدیک مرزهای شوروی وجود داشته است. شاهدان گفتند حداقل ۶۰ نفر در کرمانشاه واقع در غرب ایران به وسیله ارتش کشته شدند ولی این گزارش از طرف مقامات رسمی تأیید نشده است. همچنین اغتشاشات دیگری در شهرهای دیگر ایران وجود داشت و شاهدان گفتند تعداد ۶ نفر نزدیک بیمارستان پهلوی در تهران کشته شدند، جریان از این قرار بود که مردم مراسم تشییع جنازه دو نفر دکتری که در روز شنبه برای کمک به تظاهرات‌کنندگان زخمی، توسط ارتش کشته می‌شوند و شعار مردم در تشییع جنازه «مرگ بر شاه» و یانکی برو خانه قبل از اینکه ما بیرون بیندازیم لاشه کثیفتان را.

تعداد زیادی از تظاهرات‌کنندگان به شاپور بختیار حمله کردند و شعار می‌دادند بختیار هست یکی از نوکران امپریالیسم امریکا. بختیار کسی است که توسط جبهه ملی نیز رد و اخراج شده است.

انتقال شکنجه از زندان به خیابان‌ها

نویسنده: دان. الف. شانخه

ترجمه: بنیاد تاریخ پژوهی ایران معاصر

این مقاله که در تاریخ ۳۱ دسامبر ۱۹۷۸ / دی ماه ۱۳۵۷ در لس آنجلس تایمز به چاپ رسید به حجم و سیعی زندانیان سیاسی در رژیم پهلوی و اقرار رژیم شاه به شکنجه‌های سیستماتیک سواوک در زندان‌ها می‌پردازد. نقض حقوق بشر، شکنجه زندانیان و کشتنار مخالفان رژیم در خیابان‌ها از جمله میباشی است که نویسنده تلاش می‌کند از زبان شاهدان عینی علی‌الخصوص خارجیان مقیم ایران، غرب را متوجه عدم محبوبیت و مشروعیت نظام شاهنشاهی در ایران سازد.

طردگاران حقوق بشر می‌گویند بی‌رحمی و سبیعت در ایران بدتر می‌شود.

تهران، ایران - در سال گذشته محمدرضا شاه پهلوی ۳۴۰۰ زندانی سیاسی را آزاد کرد و

ମୋଟା

دولت خودش ادعا دارد که به شکنجه سیستماتیک در زندان بدنام سواک، پلیس مخفی اش، پایان داده است تنها در ماه گذشته نزدیک به ۵۰۰ نفر زندانی متهم به جرایم سیاسی آزاد شدند و دولت نظامی شاه اعلام کرد که پرونده ۲۰۰ نفر آخر که هنوز در حبس هستند تحت بررسی قرار دارد. علاوه بر این وزارت دادگستری اعلام کرد سابقه دستگیری بسیاری از زندانیانی که قبل آزاد شده‌اند برای حفظ کامل حقوق مدنی آنان نابود شد.

در جهان خارج چنین به نظر می‌رسد که ایران - کشوری که بنا بر قضاوت سازمان

بین‌المللی عفو عمومی سابقه حقوق بشرش تا یک سال قبل بدترین بوده - مسیرش را عوض کرده است. ولی بنا بر گفته طرفداران حقوق بشر در پاییخت ایران، سابقه و پرونده وحشی‌گری و بی‌رحمی، بازداشت‌های آنی بدون مجوز قانونی و بدون اتهام و ارعاب و ترویریسمی که دستگاه حکومت بانی و حامی آن است از هر زمانی بدتر شده است. آنان می‌گویند تنها یک چیز عوض شده است.

محمد اقبال حقوقدانی که کمیته‌اش برای دفاع از آزادی و حقوق بشر در ایران همگام با دیگر سازمان‌های حقوق بشر هفته‌های اخیر را صرف بازرسی موردهای گزارش داده شده از وحشیگری و بی‌رحمی دستگاه حکومت و یا موارد اغماض شده از طرف دستگاه کرده است چنین ادعا کرد: «شکنجه از زندان‌ها به خیابان‌ها منتقل شده است».

برای مثال شب کریسمس که یکی از روزهای یکشنبه عادی کار در ایران است، نیروهای امنیتی دولت بنا بر گزارش، به یک مدرسه هجوم آورده محصلین ۷ تا ۱۴ ساله این مدرسه و معلمینشان را مورد ارعاب و تهدید قرار می‌دهند و پسرانی را که سنتشان از ۱۲ سال بیشتر بوده، به خاطر دادن شعارهای ضد شاهی در روز گذشته دستگیر می‌کنند.

بنا بر گفته منابع حقوق بشر که در این مورد تحقیق می‌کردند، پدر یکی از محصلین فردای آن روز گفت که پسر ۱۴ ساله‌اش توسط یکی از افراد امنیتی از پشت بام مدرسه به زمین پرتتاب شد و کشته شد. مبرهن ساختن صحت یا سقم این خبر غیر ممکن است. اما این حقیقت که این خبرها به طور وسیعی در سراسر تهران بر سر زبان‌هاست مبین سطح وحشت موجود

در خیابان هاست.

بنا بر گفته متین دفتری معاون ریاست کانون وکلای ایران و یکی از فعالین مشهور حقوق بشر، روش قدیمی بازداشت‌های مبنی بر انتخاب قبلی و شکنجه‌های ساواک به ایجاد وحشت و ارعاب و تهدید مبدل شده است. دفتری در یک مصاحبه گفت که ارتش، پلیس و دیگر سازمان‌ها با صحنه‌گذاری مسلم ساواک و دولت نظامی در این‌گونه عملیات ارعابی وارد شده‌اند.

دفتری گفت که در موارد فراوان همچون ربودن و چندین بار تجاوز به یک زن ۲۵ ساله

آبستن خانه‌دار و طرفدار حقوق بشر، ارعاب و تهدید از جانب عمال غیر نظامی پاسدار و با همکاری سازمان‌های مختلف حکومت صورت گرفته است.

دفتری که در نظر دیپلمات‌های غربی اینجا از موثق‌ترین گواهان تخلفات حقوق بشر است اظهار داشت که آن زن جوان در خانه‌اش در شمال شرق تهران توسط ۶ مرد مسلح دستگیر و با چشم انداخته شده به خانه‌ای در منتهی‌الیه غربی شهر برده می‌شود. پس از آن که وی برای چندین بار مورد تجاوز قرار می‌گیرد، رباندگانش علامت‌های ضرب‌در عمیقی پشت هر دو دستش می‌برند و به او اخطار می‌کنند که دیگر با طرفداران حقوق بشر سر و کاری نداشته باشد. سپس آنها وی را طناب پیچ کرده و روی صندلی عقب یک ماشین می‌اندازند و او را به شمال شرقی تهران بر می‌گردانند. آنجا سرعت ماشین را کم کرده و او را به خیابان پرت می‌کنند.

معایینات یک پزشک تجاوز را تأیید می‌کند و همچنین این حقیقت معجزه‌وار را که به جنین سه ماهه‌اش آسیبی وارد نیامده است.

یکی از مواردی که عادی‌تر است توسط یک خانواده انگلیسی نقل شد، خدمتکار ۵۰ ساله‌شان یک شب با پرسش حدود ساعت ۸ از منزل خارج می‌شود تا یک بشکه را برای مصرف پخت و پز و بخاری از نفت پر کند. گرچه هنوز یک ساعت به منع رفت و آمد مانده بوده، هر دو توسط سریازان ارتش بازداشت شده و به پادگان نظامی عباس آباد حمل می‌شوند. در آنجا آنان را متهم به آتش‌کشیدن ساختمان‌ها می‌کنند.

خانواده انگلیسی گفت که آن زن و پسرش را شدیداً کتک می‌زنند و سپس آن دو را در دو محوطه جدا از هم در پادگان که بنا بر گزارش به یک زندان موقتی تبدیل شده، حبس می‌کنند. زن خدمتکار برای مدت دو هفته محبوس بوده و پسرش هنوز آزاد نشده است. پس از بازگشتش زن خدمتکار به خانواده انگلیسی که او را استخدام کرده بود می‌گوید که هزاران نفر در آن پادگان تحت شرایط غیر انسانی بازداشت هستند و جرم اکثر آنها نقض مقررات منع رفت و آمده بوده است.

یک زندانی آزاد شده که همچون بسیاری دیگر از ترس انتقام نمی‌خواست اسمش فاش شود، گفت که مأمورین ساواک در زندان اوین در شمال شرقی تهران چندین نفر از زندانیان را قبل از عفو عمومی به قتل رساندند. زیرا بدن آنها به واسطه شکنجه چنان از هم پاشیده بود که حکومت نمی‌خواسته که آنها به عنوان سند زنده وحشی‌گری‌هایش دیده شوند.

خبرهای وحشی‌گری و ارعاب و شکنجه‌های مداوم توسط ساواک تقریباً چیز پیش پا

افتاده‌ای شده است ولی وحشت‌آورتر گزارشات حاکی از بی‌اعتنایی حکومت از جانب سربازان، پلیس و دیگران نسبت به حقوق بشر است. من جمله چندین گزارش آدمکشی خونسردانه. موارد فردی همچون این مورد در سیلی از آمار کشته شدگان و مجروهین که نتیجه زد و خوردهای مداوم بین تظاهرات‌کنندگان مذهبی که اکثراً غیر مسلح بودند و خواستار برکناری شاه و نیروهای‌های نظامی من جمله ارتش و ساواک و گروه‌های ضربتی بودند، گم هستند. هیچ کس به یقین نمی‌داند که چند نفر کشته شده‌اند. اما تعداد کشته‌شدنگان از اوایل نوامبر در چندین دو جین برخورد در سراسر کشور بنا بر شمارش محافظه‌کارترین افراد به ۵۰۰ نفر نزدیک است. تقريباً ۲۰۰۰ نفر از زانويه سال گذشته تاکنون کشته شده و هزاران نفر دیگر رخمي شده‌اند. اکثر اين قربانيان در حالی که در صفحه‌های تظاهرات، که به طور مکرر در تهران و دیگر شهرهای استان‌ها برگزار شد قرار داشته و مورد اصابت گلوله قرار گرفتند. به هر حال خبردهندگان و بازرسان حقوق بشر تأييد کرده‌اند که بسياری از کشته‌ها و ناپدیدی‌ها پس از تظاهرات صورت گرفت. آنان می‌گويند که سربازان و عمال حکومت مجروح‌شدگان را تا خانه‌ها و بيمارستان‌ها برای اعمال كيف و مجازات تعقيب می‌كرده‌اند.

Unrest keeps Iran on edge

Associated Press

TEHRAN, Iran — Opponents of Shah Mohammad Reza Pahlavi pressured Iran's military government yesterday with a wave of wildcat strikes aimed at disrupting the oil-rich nation's battered economy and keeping the country on edge.

The walkouts, the latest in a string of stoppages and slowdowns, came amid fears that the labor troubles will soon spread into the streets during the Muslim holy period that begins later this week.

Traditionally, the religious whip themselves and mourn for the martyred grandsons of the prophet Mohammed, Imam Hossein. The emotive-charged period, which begins Dec. 1, reaches a peak Dec. 11.

Conservative Muslim leaders have led the campaign to remove the shah, who has pressed ahead with a modernization drive and reforms that conservative religious leaders find unbearable. They have been joined by the shah's political opposition, which finds fault with the shah's authoritarian rule.

Troops took over Tehran's oil refinery west of the city after workers conducted a slowdown for the third straight day, causing some shortages. The refinery, which supplies most of the capital's gasoline and fuel oil,

The state-run National Iranian Oil Co. said it has fuel supplies on hand for three to five months, but admitted its distribution network has been badly disrupted by the strikes and slowdowns.

The official Fars news agency reported workers at the state-run Aravan Shabpour Chemical Co. in southern Iran had struck over pending political reforms.

Employees at Iran Air, the national carrier, staged a three-hour walkout to protest the arrest of leaders of an eight-day shutdown earlier this month that grounded the airline.

The protesters warned the government they will stage a full-scale strike if the detainees are not released by midnight yesterday.

آشوب ایران را به تنگنا می برد

خبرگزاری آسوشیتد پرس

ترجمه: بنیاد تاریخ پژوهی ایران معاصر

این مقاله که در ۳۰ نوامبر ۱۹۷۸/ آذر ۱۳۵۷ به چاپ رسید. به مبارزات ملت ایران برای فلنج کردن نظام پهلوی از طریق گسترش اعتصابات و همچنین تأثیر ماه محرم و عزاداری امام حسین (ع) در باروری حرکت‌های انقلابی مردم ایران اشاره می‌کند.

تهران - ایران، مخالفان محمد رضا شاه پهلوی با امواجی از اعتصابات بی‌اساس به قصد در هم شکستن اقتصاد از هم پاشیده ملت غنی از نفت و در تنگنا قرار دادن کشور دیروز بر حکومت نظامی فشار آوردند.

اعتصابات - اخیراً به شکل‌های توقف کردن و کند راه رفتن - باعث این ترس شد که به زودی

اغتشاشات کارگران در سطح خیابان‌ها در مدت ماه مقدس که اواخر این هفته آغاز می‌گردد

گسترش خواهد یافت.

رسم است که مذهبیون سینه می‌زنند و برای امام حسین، نوه شهید محمد پیغمبر، سوگواری می‌کنند. زمان هیجان‌آمیز که از دوم دسامبر آغاز می‌گردد در یازدهم دسامبر به اوجش می‌رسد.

رهبران محظوظ مذهبی مبارزه را برای بیرون کردن شاه رهبری کرده‌اند. کسی که برای مدرن کردن و اصلاحاتی که رهبران محظوظ مذهبی آن را غیر منطقی می‌دانند - و آنها به مخالفان سیاسی شاه پیوسته‌اند - کسانی که قدرت حکومت شاه را غلط می‌دانند.

سر بازان پالایشگاه نفت تهران واقع در غرب تهران را پس از سه روز متواتی کمکاری کارگران که باعث کمبودهایی شده بود اشغال کردند. این پالایشگاه بیشتر بنزین پایتخت و نفت آن را تهیه می‌کند.

مدیر شرکت ملی نفت ایران گفت که سوخت سه تا پنج ماه را ذخیره دارد اما قبول کرد که شبکه توزیع کننده‌اش شدیداً به علت اعتضابات و کمکاری‌های صدمه دیده است.

خبرگزاری رسمی پارس گزارش داد که کارگران گرداننده شرکت شیمیایی آوان شاپور در جنوب ایران دست به اعتضاب زدند و تقاضای اصلاحات سیاسی کرده‌اند.

کارمندان هوایپمایی ایران - حمل و نقل ملی - در یک اعتضاب سه تا چهار ساعته برای اعتراض به دستگیری رهبرانشان در اعتضاب هشت روزه که خطوط هوایپمایی را در این ماه فلچ کرده بود شرکت کردند.

اعتضاب‌کنندگان دولت را تهدید کردند چنانچه آنها تا آخر شب دیروز آزاد نگردند دست به یک اعتضاب همگانی خواهند زد.

اصفهان کشته‌هایش را می‌شمارد

خبرگزاری آسوشیتد پرس

ترجمه: بنیاد تاریخ پژوهی ایران معاصر

این مقاله گزارش خبرگزاری آسوشیتد پرس است که در ۱۳ دسامبر ۱۹۷۸ / آذر ماه ۱۳۵۷ اینترنت شده است.

در روزنامه کانزاس سیتی تایمز امریکا به چاپ رسیده است. در این مقاله قتل عام صدها نفر از مردم اصفهان توسط ارتش شاهنشاهی از زبان شاهدان عینی، علی‌الخصوص دیبلمات‌های غربی و تأثیر مهرم در نفع‌گیری حرکت ملت ایران مورد تحلیل قرار می‌گیرد.

تهران - ایران، منابع پژوهشی در روز سه‌شنبه گفتند که از دوشنبه در اصفهان

هزار

منابع اظهار داشتند که ۵ بیمارستان در شهر صنعتی اصفهان در ۲۵۰ مایلی جنوب تهران از غیر نظامی‌هایی که شدیداً زخمی شده بودند با فشردگی پر شده بود.

آنها گزارش دادند که بیش از ۲۰ نفر از این کشته‌ها در روز دوشنبه زمانی که شورش بعد از تظاهرات مذهبی عاشورا (نقطه اوج احساسی مسلمانان شیعه در ماه مقدس محرم) شروع شده بود، کشته شده بودند.

منابع مخالف ادعا می‌کردند که صدها نفر از دشمنان شاه به وسیله تیراندازی ارتض قتل عام شدند. بعضی از آنها به وسیله سیل مسلسل‌ها از هلیکوپترها قتل عام شده بودند.

ولی منوچهر حقدان فرماندار شهر این اتهامات را رد کرد. او گزارش‌های کشته‌های بیشتر را سرزنش کرد و گفت که نیروهای ضد دولتی سعی دارند که در شهرهای دیگر شورش را هیجان بخشند.

در یکی از بیمارستان‌های اصلی اصفهان یک پزشک گفت که اطاق‌های چند نفری بیمارستان پر شده بود از مردمی که از زخم گلوله‌ها رنج می‌بردند و یا شدیداً به وسیله سربازان و وفاداران و طرفداران محمدرضا شاه پهلوی کتک خورده بودند.

آن پزشک اظهار داشت: «ارتض تهدید می‌کند که برق شهر را قطع خواهد کرد.» «اگر این کار را بکند این مردم خواهند مرد به خاطر اینکه ما قادر نخواهیم بود آنها را معالجه کنیم و یا در سیستم‌های حمایتی زنده نگهداری کنیم.» شاهدین قضیه گفتند که سربازها روز سه‌شنبه در خیابان‌های اصفهان آواره بودند و مجبور می‌کردند مردم را تا فریاد بزنند «جاوید شاه» (زنده باد شاه) و اگر آنها مخالفت می‌کردند آنها را کتک می‌زدند.

همچنین سربازان پنجره‌های مغازه‌هایی را که عکس آیت‌الله خمینی، رهبر تبعیدی ایرانیان شیعه در پاریس داشتند، خرد می‌کردند. آیت‌الله خمینی با حدیث یک ساله برای سرنگونی شاه مشغول راهنمایی کردن بوده است.

یک دیپلمات غربی در اصفهان که نمی‌خواست نام او فاش شود بعد از ظهر سه‌شنبه به وسیله تلفن گزارش داد: «ارتض دوباره کنترل را در خیابان‌ها به دست آورده است. شلیک

هوایی به صورت پراکنده هنوز ادامه دارد تا مردم را از خیابان‌ها دور کنند. ولی وضعیت خیلی خوب نیست و خیلی نازارم و تشنج آمیز است.

منابع غربی گفتند در حالی که در گیری در خیابان‌ها ادامه دارد چندین هزار امریکایی در اصفهان زندگی می‌کنند که در باغ‌هایشان با محافظان از ترس می‌لرزند. در مورد اینکه امریکایی زخمی شده باشد گزارشی وجود نداشت. اصفهان شهری است با مناظر خیلی جالب که ۶۸۰/۰۰۰ جمعیت دارد، با انواع معماری‌های آن، مناره‌های باستانی و مساجد و قصرهای سلطنتی بزرگ بین ساختمان‌ها قرار دارند. اصفهان دارای تعداد زیادی فروشگاه بافندگی است که پر از قالیچه‌های عالی و قشنگ مشهورند. اصفهان یک بار در قرن هفدهم پایتخت ایران و یکی از مهم‌ترین شهرهای دنیا در نقطه اوچ بود ولی در سال ۱۷۲۹ مورد تاخت و تاز افغان‌ها قرار گرفت و سقوط کرد.

سه‌شنبه در تهران، تانک‌ها و ستون‌های سربازان در اطراف ایستاده بودند و مقررات منع عبور و مرور را اجرا می‌کردند و از تظاهرات عمومی جلوگیری می‌کردند. مردم در پیاده حضور داشتند ولی خشونتی گزارش نشد.

در روز سه‌شنبه زد و خوردهای دیگری در مشهد در شمال شرقی ایران و یزد در جنوب شرقی که ظاهرا مناطق مهم احساسات ضد شاهی هستند گزارش داده شد. اما گزارشی راجع به کشته‌شدگان داده نشد.

منابع صنعت نفت گفتند که عاشورای حسینی تأثیر ۹ روز اعتصاب کارگران نفت را افزایش داد و تولید به ۱/۳ میلیون بشکه در روز در مقام مقایسه با روزانه ۶ میلیون بشکه به طور عادی رسید.

این اعتصاب برای دولت ۶۰ میلیون دلار روزانه خسر در صادرات دارد. پانزده روز اعتصاب کارگران نفت در ماه گذشته بیش از یک بیلیون دلار برای خزانه شاه هزینه داشت. رهبران مذهبی مسلمان به خاطر برنامه غربی کردن شاه با او می‌جنگند. آنها ادعا می‌کنند که او ارزش‌های باستانی را از بین می‌برد. حرارت و اشتیاق مذهبی با حمایت رهبران سیاسی

چپی‌ها که پایان ۳۷ سال قانون آمرانه شاه را می‌خواهند، افزایش یافته است.

واقعه دیگری که در سه‌شنبه رخ داد این بود که حسین پادشاه اردن دوشنبه برای سه روز دیدار وارد پاریس شد یک حدس وجود داشت که او با خمینی ملاقات خواهد کرد تا سعی کند میانجی شده و به بحران ایران خاتمه دهد ولی حسین به خبرنگاران گفت که خمینی را ملاقات نخواهد کرد. دکتر ابراهیم یزدی یک محروم اسرار خمینی به روزنامه‌نگاران گفت خمینی تحت یک شرط با حسین ملاقات خواهد کرد و آن زمانی است که حسین پادشاه اردن، خبر تسلیم شدن شاه را بیاورد.

والسلام

ملحق شدن سریازان یه تظاهرات کنندگان

نویسنده: ساجد رضوی

ترجمه: بنیاد تاریخ پژوهی ایران معاصر

اپناره این مقاله در ۱۹ دسامبر ۱۹۷۸ / آذر ماه ۱۳۵۷ در روزنامه بوستون گلوب امریکا به چاپ رسید. در این مقاله حماسه پیوستن سربازان نیروهای نظامی و انتظامی به مردم، مخالفت با شلیک به طرف مردم و نحوه اضمحلال ارتش پوشالی رژیم شاهنشاهی در مقابل اراده مردمی مورد تجزیه و تحلیل قرار می‌گیرد.

پیوستن بخش اعظمی از بدنه مسلمان ارتش به ملت ایران فصلی از حماسه پرشکوه انقلاب اسلامی و تأثیر این حرکت بزرگ در پیروزی انقلاب اسلامی است که حتی از چشم خبرنگاران و تحلیل‌گران خارج نبینهای نمانده است.

تهران - ایران

دیروز تعدادی از سربازان اسلحه‌هایشان را کنار گذاشتند به تظاهرات کنندگان در غرب ایران شهر تبریز که در اعتراض بود پیوستند و به راهپیمایی پرداختند. تظاهرات کنندگان دوازده تانک را در کنترل خود داشتند و سربازان را می‌بوسیدند و آنها را به شانه‌هایشان نهاده فریاد می‌زدند «سربازان برادران مایند.»

سربازان در یک ب Roxور مختصر اسلحه‌هایشان را کنار گذاشته گفتند: «ما شلیک نخواهیم کرد.»

تظاهرات بعد از شلیک برای متفرق کردن یک گروه چند صد نفری که می‌خواستند خارج از منطقه بازار که سد شده بود راهپیمایی کنند که به زخمی شدن حداقل دو نفر منجر شد آغاز گردید - بنا به نقل قول منابع یک روحانی غیر شخصی عبایش (لباس مخصوص) را درآورده و به سربازان گفت: «قبل از اینکه به مردم شلیک کنند باید اول به من شلیک کنید.» این طور چندین تظاهرات کننده سینه‌های لختشان را به طرف اسلحه سربازان گرفتند. در این لحظه چند سرباز اسلحه‌هایشان را کنار گذاشتند و گفتند: «ما شلیک نخواهیم کرد.» سپس آنها به تظاهرات کنندگان همراه با شعارهای مذهبی پیوستند.

به سربازان ملحق شده لباس غیر نظامی داده شده که آنها پوشیدند. سپس تظاهرات کنندگان همراه با سربازان ملحق شده در مدت کوتاهی سوار بر تانک‌ها شدند. گروهی از سربازان به پایگاهشان در تبریز رفتند و گروهی دیگر با تظاهرات کنندگان ماندند.

نظر دولت در این مورد خواسته شد، اتفاق چنین حادثه‌ای را تکذیب کرد.

این حادثه زمانی اتفاق افتاد که مراکز تبریز، تهران و چندین شهرستان‌های دیگر بسته بودند و این به خاطر روز عزا که به درخواست آیت‌الله خمینی برای بزرگداشت کشته شدگان در اغتشاشات به طرفداری محمدرضا شاه پهلوی صورت گرفته بود.

سربازان مسلح در خودروها در تهران به گشت پرداخته و در مناطق حساس پایتخت موضع

گرفتند اما به تجهیزات سنگین در تهران که اغلب در هفته گذشته در تهران دیده می شد چیزی اضافه نشده بود در حالی که اعتصاب از روز قبل شروع شده بود.

تمام مغازه ها و مراکز تجاری به جز مغازه های خواربار فروشی کوچک، نانوایی ها و مراکز توزیع سوخت بسته بودند. یک سخنگویی جبهه ملی - متحد اصلی خمینی در میان احزاب سیاسی - گفت: «تظاهرات خیابانی در نظر گرفته نشده بود.»

انقلاب اسلامی در چشم انداز نشریات خارجی

دوره سیم / سال دوم / شماره ۶ / زمستان ۸۴

Shah Reportedly Wants to Buy 20 Acres in Los Angeles Area

INTERNATIONAL MEDIA TRIMMING
TUESDAY, DECEMBER 26, 1978

By Robert Lindsey
LOS ANGELES (UPI)—A real estate broker claims that the Shah of Iran, who has recently sold his last 10 acres in Los Angeles, has already bought another.

A broker at Beverly Hills announced that he has been negotiating with the Shah's attorney, and he declined to be more specific.

According to the broker, representatives of the shah's Los Angeles law firm have been looking at surrounding properties in the area, a community of hills in western Los Angeles, for several months.

The broker said that the shah, a prominent and successful business man, has purchased a large property of about 20 acres for \$1 million.

One real estate agent said that the shah had been buying land in the area for some time, and that his latest purchase was part of an ongoing development on the property with a total value of \$1.5 million.

No name was given.

Officials of the Los Angeles Police Department said they had been approached by the shah's attorney, and information was received from the police that the shah had been in the area recently, but that no final statement of plans for the future could be made.

It was also reported that the shah, who reportedly expects to leave the United States soon, would reportedly expect to sell his remaining 10 acres in Los Angeles. (Official sources) would be sending him to Europe.

Beverly Hills officials acknowledged, however, that there were probably other buyers interested in the shah's substantial residential property in the area, particularly in the neighborhood of the shah's three houses.

According to plans announced in the city of Beverly Hills, the large tract of land will be subdivided into 100 lots, each about eight acres in size, which is behind the Beverly

much as that typical new house in a California subdivision. The price would be \$100,000 per acre.

On the building-permit application, the construction cost of the large tract of land was listed at \$100,000, excluding land and that is the reason for the \$1.5 million figure. Beverly Hills officials said that figures tend to increase over time due to the cost of labor and construction costs.

The broker, who said Shah Mohammad Reza Pahlavi is planning a property here, said he was asked to find a buyer for the acre if he is forced to leave the country because of political or religious reasons.

The broker specializing in the high-end property of Bel Air and Beverly Hills said that he and other brokers had found interests from other agents that an unknown foreign buyer had expressed interest in several contiguous properties, and that the foreign buyer had offered a price that exceeded the market value and already been made for him.

However, none of these agents would disclose the names of their principals, nor did they disagree on the location of the land.

Mike Silverman, a Beverly Hills real estate agent, said he had been involved in obtaining subdivisions in the area, and that the company that created the subdivision, "has a substantial amount of money," thus be refused to give his name.

When Mr. Silverman was specifically asked if he knew who the foreign buyer was, he responded, "I don't know, and being succeeded for the club, he doesn't want to be known."

"The party, I might confirm or deny it, I have a business relationship with him, and he is a member of the shah's family (that I don't mention, and I am obliged to secrecy). I'm a real estate agent."

شاه در جستجوی خرید ۲۰ جریب زمین در لس آنجلس

نویسنده: رابرт لیندزی

ترجمه: بنیاد تاریخ پژوهی ایران معاصر

این مقاله که در ۲۶ دسامبر ۱۹۷۸ / ۵ دی ماه ۱۳۵۷ در روزنامه هرالد تریبون به چاپ رسید به یکی از مباحثی می‌پردازد که در طول دوران حکومت پهلوی به شیوه‌های متفاوت یکی از آشت‌های نظام ضد مردمی شاه بوده است.

انتقال سرمایه ایران به خارج از کشور و معامله شخصی با پول ملت ایران یکی از شاخصه‌های نظام استبدادی در تاریخ معاصر است. خانواده سلطنتی ایران در طول تاریخ معاصر علی رغم فقری که بر ملت ایران تحمیل کردند به انحصار مختلف با منابع ملی و درآمدهای دولتی به خرید و فروش املاک و انباست سرمایه در خارج از ایران و سرمایه‌گذاری‌های خصوصی در مؤسسات مالی و اعتباری غرب اقدام کردند. نویسنده این مقاله اشاره می‌کند که چگونه خانواده پهلوی شرایط را برای یک زندگی مرفه با پول‌های ملت ایران در خارج فراهم کردند و زمانی که مردم ایران در زیر تانک‌ها و گلوله‌های مزدوران رژیم در

حال پر پر شدن بودند واسطه‌ها و دلال‌های این خانواده فاسد در غرب به خرید و فروش املاک می‌پرداختند.

همزمان با قتل عام وحشیانه خلق ایران شاه در جستجوی خرید ۲۰ جریب زمین **تزریق** در لس آنجلس.

بین مؤسسات معاملات ملکی لس آنجلس گفته می‌شود که شاه ایران قصد خریداری مقدار زیادی زمین در ناحیه بل اور در لس آنجلس را دارد. یکی از دلال‌های زمین در بیورلی هیلز اذعان کرد که برای خانواده سلطنتی ایران مستغلات و زمین خریداری نموده اما توضیح بیشتری نداد. طبق اخبار و اصله افراد فامیل شاه در صدد خریداری و تجمیع مقدار زیادی زمین در منطقه بل اور واقع در تپه‌های غرب لس آنجلس می‌باشد. گفته می‌شود که این خریدها برای ستاره‌های سینما و ثرومندان و سوداگران موفق‌می‌باشد. گفته می‌شود که این خریدها برای ساختن مجموعه چندین قصر در زمینی به مساحت ۲۰ جریب در نظر گرفته شده است.

یک دلال دیگر زمین گفت که خریداری در نظر دارد یک قصر رویایی با سیستم‌های ایمنی پیشرفته بسازد. یکی از مسئولان اداره شهرسازی بیورلی هیلز گفته است تا کنون اطلاعاتی در مورد این طرح در اختیارش گذاشته نشده است و در صورت اجرای چنین طرحی چند خیابان می‌بایستی مسدود شوند که باید مورد موافقت مسئولان شهرسازی قرار گیرد.

اما همین مسئولان اذعان دارند که مشغول بررسی طرح مشابه دیگری برای شمس یکی از خواهران شاه که زمینش را ۱/۹ میلیون دلار خریداری نموده است می‌باشد. طبق نقشه ارائه شده به شهرداری بیورلی هیلز در زمین مزبور که در نزدیکی هتل بیورلی هیلز واقع شده است، دو کاخ ساخته خواهد شد. مساحت این دو کاخ برابر با ۱۹۶۰۰ فوت مربع زیرینا و قیمت ساختمان آن ۸۰۰ هزار دلار برآورد شده است، ولی مقامات مسئول شهرسازی گفته‌اند که رقم فوق معرف قیمت تمام شده ساختمان نمی‌باشد. احتمال اینکه محمدرضا شاه پهلوی بخواهد پس از برکنار شدن از سلطنت در یکی از این کاخ‌ها زندگی کند شایعه بسیار قوی می‌باشد.

آژانس‌های معتبر بیورلی هیلز گفته‌اند که هفته گذشته نماینده یک خریدار ناشناس پیشنهادی برای خرید یک مجتمع از خانه‌های لوکس با قیمت‌های گران بیش از قیمت‌های روز ارائه نموده است، ولی هیچ کدام از آژانس‌های معاملات زمین این معامله را به طور قطع تأیید ننموده‌اند، زیرا که در موقع دقیق زمین با یکدیگر توافق ندارند. آقای مایک سیلور من، یک واسطه خرید و فروش خانواده و زمین در بیورلی هیلز اظهار داشت که در سال گذشته زمینی در مجاورت هتل بیورلی هیلز، برای خواهر شاه خریداری نموده است و خریدهای دیگری هم برای خانواده شاه انجام شده که قیمت‌های آن مبالغ گزاری را در بر دارند ولی از دادن اطلاعات بیشتری در این موارد و همچنین در خصوص معامله جدید شاه خودداری کرد و اظهار داشت که چون من با چند نفر از اعضای خاندان سلطنت رابطه معاملاتی دارم از من خواسته شده است که اسرار معاملات را حفظ نمایم و بنا برایمن من در موقعیت خاصی قرار گرفته‌ام و نمی‌توانم به این سؤالات پاسخ دهم.

